

శ్రీ త క ము లు

	ప్రతి 1-2 వ్య. అ	
అన్ని నాయకశతకము	...	0 6
ఉద్ధృతరాయశతకము, దిట్టకవి రామచంద్రకవి	...	0 2
ఓంటిమిట్ట రఘువీరశతకము, అ త్రిపురాంతకవి	...	0 3
శల్యాణవేంకటేశ్వరశతకము	...	0 3
శలువాయుశతకము, టీకాతాత్పర్యము	...	0 8
కాంతాలలామశతకము	...	0 4
కుమారశతకము, టీకాతాత్పర్యసహితము	...	0 4
కుమారీశతకము, చక్రి వేంకటనారసింహకవి, సటీక	...	0 4
కుక్కుటేశ్వరశతకము, కూచిమంచి తిమ్మకవి	...	0 3
కృష్ణశతకము, నృసింహకవి	...	0 3
డిటా దూపాటి వెంకటరత్నమూచారి	...	0 2
గుప్తలచెన్నశతకము	...	0 3
గొట్టుముక్కల రాజగోపాలశతకము, ది రామచంద్రకవి	...	0 2
చంద్రశేఖరశతకము, (గ్రామ్యము)	...	0 3
చిత్రబోధశతకము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0 4
చెన్నమల్లుసీసములు, పాలకుటికి సోమనాథకవి	...	0 2
జగన్నాయకశతకము, పరావగిరి కొండ్రాజకవి	...	0 3
జ్ఞానప్రసూనాంబికాశతకము, శిష్ట సర్వకాప్తికవి	...	0 2
దాశరథిశతకము, టీకాతాత్పర్యము	...	0 8
దేవకీనందనశతకము, వెన్నెలకంటి జగ్గయ్యమంత్రి	...	0 3
నారాయణశతకము, పోతనకవి	...	0 4
నృకేశనరిశతకము, శేషచలదాసుకవి	...	0 2
నృసింహశతకము, శేషప్పకవి	...	0 4
పార్థసారథిశతకము, పానకాలరాయకవి	...	0 2
ప్రసన్నరాఘవశతకము, పంగూరి ముద్దునరసకవి	...	0 4

శ్రీ రస్తు
 శ్రీమదాంధ్రభాగవతమునందలి
 అంబరీషోపాఖ్యానము
 బ్రీకాతాత్పర్యసహితము

చెన్నపురి :
 వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలుఅండ్సన్స్ వారిచే
 బ్రకటితము.

All Rights Reserved.] 1952 .

[Rs. 0-8-0

Printed by
V. Venkateswara Sastrulu of
W. Ramaswamy Sastrulu & Sons
at the 'Vavilla' Press
Madras.—1952.

శ్రీ రస్తు
అంబరీషోపాఖ్యానము
టీకాతాత్పర్యసహితము

శ్లో. జ్ఞానానందమయం దేవం నిర్మల స్ఫటికాకృతిం,
ఆధారం సర్వవిద్యానాం హయగ్రీవ ముపాస్త హే.

అవతారిక. నవమస్కంధాదియందు శుకబ్రహ్మణీ సూర్యవంశమును చర్చించుచు నందుఁ జేరిన యంబరీషమహారాజు ప్రస్తావనతో బ్రహ్మణశాపమునుగూడఁ జెడఁగొట్టెడి శక్తి యతనియందుఁ గలదని చెప్పెను. అది విని ఋషీన్ద్రహారా జావిషయము వివరించిచెప్పునట్లు ప్రార్థింపఁగా శుకుఁ డంబరీషునిశక్తి వివరించుటకుఁ బూర్వ మట్టి శక్తికిఁ గారణమైన యతని భగవద్భక్తిని జెప్పుచున్నాఁడు.—

శా. సప్తద్వీపవిశాలభూభరము దోస్త్రస్థంభంబునం బూన్చి సం
ప్రాప్తశ్రీయుతుఁడై మహావిభవ సంపచ్చాతురిం గల్గెడు
ర్వాహప్తిబొందక వైష్ణవార్చనలమేరంగాలముంబుచ్చుచుం
సుప్తిబొందక యొప్పె సద్గుణగరిష్ఠం డంబరీషుండిలన్. 1

టీక. సత్ గుణ గరిష్ఠండు = జ్ఞానము మొలగు మంచి గుణములచేత మిక్కిలి గొప్పవాఁడైన, అంబరీషండు = అంబరీషమహారాజు; సప్త ... భరముకొ-సప్తద్వీప = ఏడు ద్వీపములుకలదై, విశాల = విరివియైన, భూ = భూమియొక్క, భరముకొ = (పరిపాలనా) భారమును, దోః స్త్రంభంబునకొ = (తన) భుజునెడి కంబమునందు, పూన్చి = ధరించి, సంప్రాప్త శ్రీ యు

తుండ్రై = మిక్కిలి విశేషముగా లభింపఁబడిన సంపదతోఁ గూడినవాండ్రై, మహా...చాతురిక్ - మహత్ విభవ = (భోగ్యపదార్థములు, భోగసాధనమైన వస్తువులు, భోగయోగ్యస్థలములును ననెడి) గొప్ప విభవమును, సంపత్ చాతురిక్ = విశ్వర్యమును సంపాదించుదగిన సామర్థ్యమును, కల్లి = కలిగి యుండియు, దుర్వ్యాప్తిక్ = (చెడు మార్గములందుఁ దనబుద్ధిని వ్యాపింపఁ జేయుట యనెడు) దుర్గమమును, చెందక = పొందక, వైష్ణవ అర్చనలక్ - వైష్ణవ = విష్ణుమూర్తికిఁ జేసెడి, విష్ణుభక్తులకుఁ జేసెడి, అర్చనలక్ = పూజల యొక్క, మేరక్ = మర్యాదతో, కాలముక్ పుచ్చుచుక్ = కాలక్షేపము చేయుచు, సుప్తిక్ = (ముందుచెప్పిన సత్కార్యములందు) అజాగ్రత్తను, పొందక, ఇలక్ = భూలోకమున, ఒప్పెక్ = లోకవిలక్షణుడై ప్రకాశించెను.

తాత్పర్యము. విశేషము మొనలగు సద్గుణములుగల అంబరీషమహా రాజు సప్తద్వీపములతోఁగూడిన యాభూమినంతయు నేలుచు, గొప్పయైశ్వర్యమును దానికొదోడు భోగ్యభోగసాధన భోగసాధనము లనెడి మహావిభవమును పీనిని సంపాదించుదగిన చాతుర్యమును గలిగియుండియు, నీ యైశ్వర్యమే సిరమనిభావించి యిందే మునిగి దుర్మార్గములందు వ్యాప్తి పెట్టక, మిక్కిలి వైరాగ్యముతోనుండెను. అంకటితోనే ఐర్యవసంపక శ్రీవిష్ణుమూర్తికిని, దద్భక్తులకును నజాగ్రత్తలేకమైనను లేక సదా పూజలు సలుపుచునే కాలము పుచ్చుచుండెను. ఇట్లుండుటచే నతఁడు లోకములోని వారివలె గాక విలక్షణుడై కన్పట్టుచుండెను.

జంబూ, ప్లక్ష, కుశ, క్రౌంచ, కాక, కాల్పలి, పుష్కరము లని సప్తద్వీపములు.

అవ. అంబరీషుఁడు వైష్ణవార్చనలతోఁ గాలముపుచ్చిన సంగతిని వివరించి చెప్పుచున్నాఁడు —

సీ. చిత్తంబు మధురిపుశ్రీపాదములయంద
పలుకులు హరిగుణసతనమంద

కరములు విష్ణుమందిర మార్జనములంద
శ్రవములు హరికథాశ్రవణముంద
చూపులు గోవిందరూప వీక్షణముంద
శిరము కేశవనమస్కృతులయంద
పదము లీశ్వరగేహ పరిసర్పణములంద
కామంబు చక్రి కైంకర్యముంద

తే. సంగ మచ్యుతుని గుణసంఘముంద
పూణ మనురాగిభక్తాంఘ్రికమలమంద
రసన తులసీదళములంద రతులు పుణ్య
సంగతులయంద యారాజచంద్రమునకు.

2

టీ. ఆ రాజచంద్రమునకు = రాజశ్రేష్ఠుడైన యా యంబరీషుని
యొక్క, చిత్తంబు = మనస్సు, మధు...పాదములయంద-మధురిపు = శ్రీ విష్ణు
మూర్తియొక్క, శ్రీ = భక్తుల కాశ్రయింపఁదగినట్టి సౌలభ్యముతో వెలయు
చున్న, పాదములయందుకొ అ = చరణములందే (తగిలియుండును), పలు
కులు = మాటలు, హరి గుణవతనమందుకొ అ = (ఆ శ్రితులపాపములను హరిం
చెడి) శ్రీ విష్ణుమూర్తియొక్క సుగుణములను వర్ణించుటయందే (దృఢమై
యుండును), కరములు = చేతులు, విష్ణుమందిర మార్జనములందుకొ అ = విష్ణు
మూర్తిదేవాలయమును శుద్ధిచేయుటయందే (ఉపయోగపడుచుండును), (మార్జ
నపదముచేత నమస్తకైంకర్యములను వివక్షితములే), శ్రవములు = చెవులు,
హరికథాశ్రవణమందుకొ అ = విష్ణుమూర్తిచరిత్రములను వినుటయందే (ఆశ
పడుచుండును), చూపులు గోవింద రూపవీక్షణమందుకొ అ = శ్రీ విష్ణుమూర్తి
యొక్క దివ్యరూపగళవిగ్రహమును దర్శనముచేసికొనుటయందే (స్థిరమైయుం
డును), శిరము = తల, కేశవ నమస్కృతులయందుకొ = సకలదేవోత్తము
డైన విష్ణుమూర్తిని నమస్కరించుటయందే, (ఉపయోగపడె యుండును.)
పదములు = కాళ్లు, ఈశ్వర...ములంద - ఈశ్వరగేహ = సర్వేశ్వరుఁ డగు

శ్రీవిష్ణుమూర్తియొక్క మందిరములైన శ్రీరంగవేంకటాచలాది పుణ్యస్థలములకు, పరిసర్పణములందుకొ అ = పయనమైపోయి బ్రదక్షిణాదులు చేయుటయందే (ఆసక్తములైయుండును.) కామము = (పుష్పచందనతాంబూలాదులను ధరింపవలెననెడి) యాశ, చక్రికైంకర్యమందుకొ అ = (చక్రాయుధమును ధరించియున్న) శ్రీమన్నారాయణుని నిమిత్తముగనే (కలుగుచుండును.), సంగము = సంబంధము, అచ్యుతుని గుణ సంఘమందుకొ అ = కాశ్వతమైన శ్రీమన్నారాయణుని స్వాభావికములైన గుణసమూహములందే (ఉండును.), ఘ్రాణము = ముక్కు, అనుర...కమలమంద - అనుర ఆరి = రాక్షసవిరోధియైన శ్రీవిష్ణుమూర్తియందు, భక్త = భక్తిగల పుణ్యాత్ములయొక్క. అంఘ్రికమలమందుకొ అ = తామరపూవులవంటి పాదములయందే, (భక్తులపాదములు స్వభావముగ నువాసముగలవని భావము.) (వాసన చూచుచుండును.) రసన = నాలుక, తులసీదళములందుకొ అ = (శ్రీవిష్ణుపాదములందలి) తులసీదళములందే (ఆశకలిగియుండెను.), రతులు = సౌఖ్యములు, పుణ్య సంగతులయందుకొ అ = పుణ్యపురుషులైన విష్ణుభక్తులతో వాసము చేయుటయందే (కలుగుచుండును.).

తా. అంబరీషుడు తన సర్వావయవములును భగవంతుని సకల కైంకర్యములకు నుపయోగింపవచ్చుననియెంచి యట్లుచేయఁదొడఁగెను. అట్లెట్లినః శ్రీమన్నారాయణుని పాదపద్మములనే సదా తనవనస్సుతో ధ్యానించుచుండును. తనవాక్కున భగవంతునిగుణమునే సదావర్ణించుచుండును. తనచేతులతో సదా విష్ణుదేవాలయకార్యములనే చేయుచుండును. తనచెవులతో సదా హరికథలనే వినుచుండును. తనకన్నులతో సదా సర్వేశ్వరుని దివ్యమంగళవిగ్రహములనే దర్శనము చేసికొనుచుండును. తనశరీరస్సనకు శ్రీమన్నారాయణుని పాదపదనమే పరమ ప్రయోజనమనియెంచి సదా యాకార్యమునే చేయుచుండును. తనకు కాళ్లందుటకు విష్ణుదేవాలయములను బ్రదక్షిణముచేయుటయే పరమ లాభమని యెంచి శ్రీరంగవేంకటాచలాదివిష్ణుక్షేత్రములకుఁ బోయి యందలివిష్ణుమందిరములకుఁ బ్రదక్షిణము చేయుచుండును. పుష్పచందనతాంబూలాదులను దాను స్వీకరించునపు డిది భగవత్ప్రీతిార్థమే చేయుచున్నానని

యెంచుచుండును. తనబంధువులతో నేలాటిజోక్యము పెట్టుకొనక సదాభగవద్దానములతోడనే కాలము పుచ్చుచుండును. తనముక్కుతో భగవద్భక్తులపాదములం దర్పించిన పుష్పముల నాఘ్రాణించుచుండును. భగవంతుని శ్రీపాదములందలి తులసీదళములనే సదా తన నాలుకతో నాస్వాదించుచుండును. భగవద్భక్తులైన పుణ్యపురుషులతో సదా సహవాసముచేయుచు నదియే పరమ సుఖమని భావించునుగాని యిహలోకసుఖముల నెన్నఁడైనను దలంపడు. ప. మఱియు నమృతహీనిభృండు.

3

టీ. మహివిభృండు = ఆయంబరీషమహారాజు, మఱియు = ఇంకను.

సీ. ఘనవై భవంబునఁ గల్గె వదూరుఁడై
యజ్ఞేశు నీశు నబ్జాక్షుఁ గూర్చి
మొనసి పసిసాది మునివల్లభులతోడ
తగిలి సరస్వతీ తటమునందు
మేధతో బహువాజిమేధంబు లొనరించి
గణుతింపరాని దక్షిణలు వెట్టి
సమలోష్ఠ హేముఁడై సర్వకర్తృంబులు
హరి పరంబులు గాఁగ నవనినేలి

ఆ. విష్ణుభక్తులందు విష్ణువునందుఁ గ
లంక మెడల మనసు లంకెవెట్టి
విహితరాజ్యవృత్తి విడువనివాఁడు నై
యతఁడు రాచతపసి యనఁగ నొప్పె.

4

టీ. కల్గె వదూరుఁడై = పాపహేతువులై స్వలాభమునకుఁగా జేసెడి కార్యములకు దూరముగఁ దొలఁగినవాఁడై, యజ్ఞ ఈశుక్ = సమస్తయోగములకును నిర్వాహకుని, ఈశుక్ = సర్వేశ్వరుని, అబ్జాక్షుక్ = తామరపూవుల వంటినే త్రములుగల శ్రీవిష్ణుమూర్తినిఁగూర్చి, మొనసి = పూసి, పసిష్ఠ... పల్లభుతోడఁ = పసిష్ఠమహర్షి మొదలగు ఋషీశ్వరులతోడ, తగిలి = కూడి, మేధ

తో = ఏ కార్యమునైనను మఱవనట్టి ధారణాపాపమైనబుద్ధితో, ఘనవిధ
 వంబున = గొప్పయైశ్వర్యముతో, బహువాజిమేధంబులు = అనేకాశ్వమేధ
 యోగములను, సరస్వతీతటమునందు = సరస్వతీనదియొడ్డున, ఒనరించి = చేసి,
 గణుతింపరానిదక్షిణలు = లెక్కపెట్టుటకుసాధ్యపడని భూరిదక్షిణలు, పెట్టి =
 ఇచ్చి (బ్రహ్మణుల కని శేషము), సమలొప్ప హేముడై = మట్టిపెళ్లయందును
 బాగారమందును సమబుద్ధికలవాడై, సర్వకర్తంబులు = (తానుజేసిడి) తాకిక
 వైదిక సర్వకార్యములను, హరివరంబులు గాంగ = భగవ దుద్దేశముతో
 నుండునట్లు, అవని = భూమిని, ఏలె = ఏలెను. ఆతడు = ఆయంబరీషుడు,
 విష్ణుభక్తులందు = పరమ భాగవతులయందును, విష్ణువుగందును, కలంకము =
 కవటము, ఎడల = లేకుండునట్లు, మనసు, లొకెవెట్టి = సంబంధపఱచి, విహిత
 రాజ్యవృత్తి = (కాస్త్రములందు క్షత్రియునికి) విధించియున్న రాజ్య
 కార్యమును, విడువనివాడైన = వదలక, రాచకవశంబుగా = రాజుగానుం
 డియు ఋషియై యున్నాడని జనులు చెప్పకొనునట్లు, ఒప్పె = వెలయు
 చుండెను.

తా. అంబరీషుడు తన సమస్తేంద్రియములను భగవత్కైంకర్యము
 నందే వినియోగించి తనలాభమున కని యొకకార్యమును జేయకుండుటంబట్టి
 యతని నొక్క పాపమును నంటకుండెను. మఱియు నాతడు సర్వేశ్వరుండును
 బుడగి కాక్షుడైన శ్రీమన్నారాయణుడై సమస్తయోగములకుం బరమోద్దేశ్య
 మని కాస్త్రములందు వినియుండుటచే నతనినిగూర్చి యప్పుడప్పుడు వస్తిహాది
 మహద్గుణ జేర్పుకొని ముందువెనుక కార్యములను జక్కగ నరయుచుండున
 విభవమునకుఁ దగినట్లు అనేకాశ్వమేధయోగములను జేయుచుండును. అం
 దనేక బ్రహ్మణులకు సపరిమితముగా భూరిదక్షిణలు పంచిపెట్టుచుండును.
 ఇంతయొకాక తాను చేయు సమస్తకార్యములకును హరిగే పరమోద్దేశ్యమని
 యెంచి సమస్తతాకికవైదికకార్యములను హరివరములుగానే చేయుచుండును.
 ఇట్లుండుటచే మట్టిపెళ్లకు లోకువగాఁ గాని బాగాయ నెక్కువగాఁగాని
 యతడు తలఁచుటలేదు. కాన సర్వత్ర సమబుద్ధితోనే రాజ్యమేలుచుండెను.
 అట్టి రాజ్యమేలుటయు కాస్త్రమున విధించినకార్యమును బరిత్యజింపరాదను

తటంపుతోనేగాని మమతతోఁ గాదు. మఱియు భగవంతునియందును భగవద్భక్తులయందును నిష్కపటమైన పరిపూర్ణభక్తితో నుండెను. జనులు దీనిని యీరాజు రాజ్యమేలుచున్నను ఋషులనిష్ఠతో నున్నాఁడు గదా యని పొగడుచుండిరి.

వ. వెండియు సప్తహాభాగవతుండు. 5

టీ. ఆప్తహాభాగవతుండు = మిక్కిలిభగవద్భక్తిగలిగిన యా యంబు రీఘండు, వెండియు = ఇంకను.

అవ. సర్వకర్తృబులు హరిఁవరంబులుగాఁగ నతఁడు చేసె ననుటను నిందు వివరముగాఁ జెప్పుచున్నాఁడు.—

క. హరియని సంభాషించును

హరియని దర్శించు నంటు నాఘాజింఁచుకొ

హరియని రుచిగొనఁదలఁచును

హరి హరి ఘను నంబరీషు నలవియె పొగడన్. 6

టీ. హరియని = హరియని (తలఁచి), సంభాషించుచు = మాటలాడుచు, (హరియనితలఁచి), దర్శించుకొ = (వస్తువులను) చూచును, (హరియనితలఁచి) అంటును = (వస్తువులను) తాఁకును, (హరియనితలఁచి) ఆఘాజింఁచుకొ = వాసనచూచును, (హరియనితలఁచి) రుచిగొనకొ = చవి చూచుటకు, తలఁచును. ఘనుకొ = ఇట్లు సర్వకార్యములను హరిధ్యానముతోఁ జేయుచున్నంతటి గొప్పవానిని, అంబరీషుకొ, పొగడకొ, అలవియె = సాధ్యమా (కాదు), హరిహరి = ఆశ్చర్యము.

తా. అంబరీషుండు సంభాషణాది సమస్తకార్యములను హరియే తన మూలమునఁ జేయించుచున్నాఁడని యెంచి చేయుచుండును. మఱియు వాని వలన లాభములు శ్రీ హరి శ్రీ లిక్తేయని యెంచుచుండును. కాన నీతని మహత్వము నింత యని పొగడ నెవ్వరికిని వీలుకాకుండెను. శ్రీమన్నారాయణుండు సర్వాంశర్యామి యని యంబరీషుఁ డెఱిగినవాఁడు గాన సంభాషణాది సర్వకార్యములను దా నెవ్వరితోఁ జేయుచున్నను శ్రీహరితోఁ జేయు

చున్నట్లే తలంచును; కాన నికని జ్ఞానాతిశయము పొగడ నెవ్వరికిని వీలు
కాదని తాత్పర్యాంతరముచు జెప్పువచ్చును.

వ. ఇట్లు పుణ్యచిత్తుండును నీశ్వరాయత్తుండు నై యల్లనల్లన
రాజ్యంబు సేయుచున్న సమయంబున. 7

టీ. ఇట్లు = ముందు చెప్పినరీతిగా, పుణ్యచిత్తుండును = అహంకార
మమకారములు లేక పవిత్రమైన మనస్సు కలవాడగుచు, ఈశ్వర ఆయత్తుం
డును = శ్రీమన్నారాయణునికి లోబడినవాడగుచు, వి, అల్లనల్లన = తిన్న
తిన్నగా, (అహంకార మమకారములు తనయొద్ద మరల రానీయక మిక్కిలి
జాగ్రత్తతో) రాజ్యంబు = రాజ్యపరిపాలనము, చేయుచున్న సమయంబున.

తా. అంబరీషుడు సర్వకార్యములకును దానే కర్త, తానే ఫలభోక్త
యని యభిమానము పడలి యీశ్వరుడే సర్వమునకుఁ గర్త, భోక్తయనియుఁ
దానతనికి లోబడినవాడననియు నెంచి, యహంకారమమకారముల సంబం
ధము మరలఁ గలుగనీయక మిక్కిలి జాగ్రత్తతో రాజ్యపరిపాలనంబు చేయు
చుండెను. అట్టిసమయమునందు.

ఆ. అతని కీహమానె హరులందుఁ గరులందు

ధనములందుఁ గేలి వనములందుఁ

బుత్తులందు బాధుమిత్రులయందును

బురమునందు నంతిపురమునందు. 8

టీ. హరులందు = గుఱ్ఱములయందును, కరులందు = ఏనుగులం
దును, ధనములందును, కేలివనములందు = అటతోటలయందును, పుత్తు
లందును, బాధుమిత్రులందు = చుట్టాలయందును స్నేహితులయందును,
పురమునందు = పట్టణమందును, అంతిపురమునందు = భార్యయందును,
అతనికి = ఆయంబరీషునికి, ఈహ = ఆశ, మానెను.

తా. అంబరీషునికిఁ దననైశ్యముమందుఁగాని, పట్టణమందుఁగాని, ధనము
నందుఁగాని, దాదాపుత్రాదులందుఁగాని, క్రీడలయందుఁగాని యాశ పడలి
పోయెను.

అవ. అంబరీషః డిట్లు వైరాగ్యముతో హరివరుడై యూడఁగా నీతని శత్రువుల నెవరు నిరసించుచుండి రనుటకు సమాధానము చెప్పుచున్నాఁడు.—

వ. అంతః కొంతకాలంబున కష్టేషినీకాంతుండు సంసారంబు వలని తగులంబు విడిచి నిర్మలుండై యేకాంతంబున భక్తి పరవశుండై యుండ నారాచతపసికి భక్తవత్సలుం డగు పురుషోత్తముండు ప్రతిభటశిక్షణంబును నిజజనరక్షణంబును నిఖిల జగదవక్రం బగుచక్రంబిచ్చి చనియె నంత. 9

టీ. అంతః = పిమ్మట, కొంతకాలంబునకు = కొంతకాలము జరుగఁగా, ఆమేషినీకాంతుండు = ఆ యంబరీషమహారాజు, సంసారంబువలని తగులంబును = సంసారమునందలి యభిలాషను, విడిచి, నిర్మలుండై = కల్పము లేనివాడై, భక్తిపరవశుండై = విష్ణుభక్తిచే దేహము మఱచినవాడై, ఏకాంతంబునకు = నిర్జనప్రదేశమునందు, ఉండఁ = ఉండఁగా, భక్తఃకౌవత్సలుండును = తనయందు భక్తిచేసిన జనులపై వాత్సల్యము గలవాఁడు, అగు పురుషోత్తముండు = అగునట్టి శ్రీమన్నారాయణుండు, ప్రతిభటశిక్షణంబును = శత్రులగర్వ మణఁచునదియు, నిజజనరక్షణంబును = తనకు భక్తులైన జనులఁ గాపాడునదియు, నిఖిలజగత్ అవక్రంబును = సమస్త ప్రపంచమునందును వ్యర్థముకానిదియు, అగు చక్రంబును = అగునట్టి తనచక్రాయుధమును, ఆరాచతపసికి = రాజుగానుండియు ఋషియైయున్న యాయంబరీషునికి, ఇచ్చి, చనియె = మరలిపోయెను (తనలోకమున కని శేషము.) అంతః = పిమ్మట.

తా. తన కిట్లుసంసారముపై నభిలాషవదలి కొంతకాలము కడచిన పిమ్మట నొకనాఁ డంబరీషఁ డేకాంతమునఁ గూర్చుండి నిర్మలహృదయముతో భగవద్భక్తిచేయుచు దేహము మఱచియుండెను. అపుడు శ్రీమన్నారాయణుం డతని భక్తికిమెచ్చి యధిక వాత్సల్యముగలవాడై శత్రులగర్వ మణఁచునదియు శిష్టుల రక్షించునదియు నెచ్చటను దనకార్యములను వ్యర్థ పఱచుకొనక సాధించుకొనునదియు నగు తన చక్రాయుధము నా భక్తుని కిచ్చి మరలెపోయెను.

అవ. విష్ణుచక్రమంబరీషుని శత్రువును నిరసించిన విధమును జెప్పఁ దలంచి దానిప్రస్తావనకై పూర్వకథనుండి ప్రారంభించి చెప్పుచున్నాఁడు.—

క. తనతోడి నీడకై వడి

ననురూపగుణాఢ్య యైనయాత్మ మహిషితో

జనవిభుఁడు ద్వాదశీవ్రత

మొనరగ వారిఁ గూర్చి చేసె నొకయేఁ డధిపా ! 10

టీ. అధిపా = ఓ పరిక్షిన్నహారాజా ! (వినుము - అని తుకబ్రహ్మర్షి మాట) జనవిభుఁడు = అంబరీషమహారాజు, తనతోడి నీడకై వడికై = తనమె బడినదలకవచ్చెడి తననీడవలె, అనురూపగుణాఢ్య = తన గుణములకు సమాన మైన గుణములతో నిండినది, ఐన ఆత్మమహిషితో = ఐనట్టితనపట్టపు రాణితో, ద్వాదశీవ్రతము = ప్రతిద్వాదశినాఁడును జేసెడిపారణయనెడి వ్రతమును, ఒనరగకై = చక్కగా; సాంగముగా, ఒకయేఁడు = ఒక సంవత్సరకాలము, హరిఁగూర్చి = శ్రీవిష్ణుమూర్తి నుద్దేశించి, చేసెను.

తా. అంబరీషమహారా జెంతగుణశాలియో యాయనభార్యయు ను శటి గుణవంశురాలు. ఎట్టికార్యములందుఁగాని యామె తనభర్తను నీడవలె ననుసరించియుండును. అట్టిభార్యతో నారా జొకప్పుడు ద్వాదశిపారణ యనునట్టి యొకవ్రతమును శ్రీవిష్ణుమూర్తిప్రీత్యర్థమై సాంగముగా నొక సంవత్సరకాలము ప్రతిద్వాదశియుఁ జేయ నారంభించెను.

వ. ఇట్లు వ్రతంబునేసి యావ్రతాంతంబునఁ గార్తికమాసంబున మూఁడురాత్రు లుపవసించి కాళిందీజలంబుల సున్నాతుండై మిథుచనంబున మహాభిషేకవిధానంబున విహితపరికరసంఘ న్నుండై హరి నభిషేకంబునేసి మనోహరంబు లైనగంధం బులు సమర్పించి యభినవామోదంబు లైన పుష్పంబులం బూజించి తదనంతరంబ.

11

టీ. ఇట్లు = క్రిందజెప్పినరీతిగా, వ్రతంబు = ద్వాదశిపారణావ్రత మును, చేసి, ఆవ్రత అంతంబునకై = ఆవ్రతము ముగియనపుడు, కార్తిక

మానంబున, (అరా జీవతమును గార్తికమాసమునఁ జేయప్రారంభించెనని దీనిచే నూచితము.) మూఁడురాత్రులు = నవమి దశమి యేకాదశి లనెడి మూఁడుదినములు, ఉపవసించి = ఉపవాసముచేసి (వస్తుండి) (దశమినాటి రాత్రియు ద్వాదశిరాత్రియు నేకాదశి పూర్తిగను నుపవాసముచేయుటయే మూఁడురాత్రు లుపవసించుట యని మఱిగొందఱు చెప్పుదురు.) కాళిందీ జలంబులక్ = యమునానదీతీర్థములందు, సున్నాతుండై = కాస్త్రోక్తముగాఁ జక్కగా స్నానముచేసినవాడై, శుక్లపక్షద్వాదశినాఁడనిశేషము. విహిత పరికర సంపన్నుండై - విహిత = కాస్త్రమునందుఁ జెప్పఁబడిన, పరికర = (అభి. షేకమునకుఁగావలసిన) వస్తువులతో, సంపన్నుండై = పూర్ణతనొందినవాడై, మహాభిషేకవిధానంబునక్ = సహస్రకలకాభిషేక ప్రకారముగా, మధువ నంబునక్ = మధువనమునందు (ఉండెడి), హరిక్ = శ్రీవిష్ణుమూర్తిని; అభి. షేకంబుజేసి, మనోహరంబులు = సువాసనచే మనస్సుచే నాకర్షించునవి. ఐనగంధంబులు = ఐనట్టి శ్రీగంధములను; సమర్పించి, అభినవ ఆమోదంబులు = (అపుడే పూచియున్న వగుటచేత) క్రొత్తసువాసనగలవి. అయిన పుష్పంబు లక్ = అయినట్టి పుష్పములతో, పూజించి, తదనంతరంబు ఆ = ఆవెంటనే.

తా. అంబరీషుఁ డీవ్రతమును గార్తికమాస శుక్లపక్ష ద్వాదశినాఁ డారంభించి యదిమొదలు నొకసంవత్సరకాల ముత్పించి యావ్రతసమాప్తి కాలమున మరలఁ గార్తికమాసము రాఁగా నందు మూఁడుదినము లుపవాసము చేసి శుద్ధద్వాదశినాఁడు వేకువలేచి యమునానదికిఁ బోయి సమస్త్రకముగా నందు స్నానముచేసి వస్త్రధారణాదు లానరించి సహస్రకలకాభిషేకమునకుఁ గావలసిన వస్తువులను సిద్ధపఱచుకొని మధువనమునకుంబోయి యందున్న శ్రీవిష్ణుమూర్తికి యథావిధిగా సహస్రకలకాభిషేకముచేసి సువాసనగల శ్రీగంధమును సమర్పించి క్రొత్త పూవులుతెచ్చి చక్కగా నాస్వామిని పూజించెను. తోడనే.

శా. పాలేతై పటవంగడగ్గలుచులే బ్రాయంబులకా రూపముల్
మేలై ధూర్తలుగాక వెండిగొరిజల్ హేమోరుశృంగంబులుం.

గ్రాలంగ్రేపులయట్టునాకుచును రంగచ్చాయలైయున్న గుం
దాలక న్యర్భదవట్కమిచ్చెవిభుఁ డుద్యద్వైదికశ్రేణికిన్.

టీ. పాలు = తీరము, ఏతైవణవంగ్ = ప్రవాహమై పోవుచుండగా,
దగ్గఱుచున్ = తమ దూడలయొద్దకుఁ బరువెత్తిపోవుచు, లేతప్రాయంబులన్ =
క్రొత్తయావనములచే, రూపముల్ = ఆకారములు, మేలై = మంచివై,
ధూర్తలుగాక = చెడ్డస్వభావము కలవిగాక; సాధువులై, వెండిగొరిజల్ =
మెడి కవచములతో నలంకరించియున్న డెక్కలును, హేమఉరుశృంగం
బులన్ = బంగారు కొప్పెలు కట్టును వీనిచే నలంకరించియున్న పెద్దకొమ్మ
లును, క్రాలన్ = ప్రకాశింపఁగా, క్రేపులయట్టు = దూడలమెడను, నాకుచును,
రంగల్ చాయలై = తళతళలాడెడి శరీకాంతికలవై, ఉన్న మందఱులన్ =
ఉన్నట్టియొక మందయావులను, న్యర్భదవట్కము = ఆఱున్యర్భదముల సంఖ్య
గలవానిని, విభుఁడు = అంబరీషమహారాజు, ఉద్యత్ వైదికశ్రేణికిన్ = అచ్చటఁ
గనఁబడుచున్న వైదిక బ్రాహ్మణసమూహమునకు ఇచ్చెను.

తా. అంబరీషమహారాజు తల యావులమంద నచ్చటికి రప్పించెను.
అందొక్కొక్కయావును మిక్కిలి సాధువైనది. మిగులఁ జక్కనిది. తొలి
యీతది. కావునఁ దన పొదువునుండి పాలు తనంతటనే ప్రవాహమై పోవు
చుండఁగాఁ దన దూడయొద్దకుఁ బరువెత్తుచున్నది. అట్టి యావులకొమ్మలను
గొప్పెలు మొదలగు బంగారు సొమ్ములతోను, గిట్టలను వెండికడ్డితోడుపులును
మొదలగు సొమ్ములతోను నలంకరింపించి యట్టి యాఱున్యర్భదముల యావు
లను వానిదూడలలో నచ్చటికి వచ్చిన ప్రతివైదికబ్రాహ్మణునకును దానము
చేసెను.

క. వెక్కండ్రు విప్రవరులకు

గ్రక్కున నతిభక్తితోడఁ గడుపులు నిండన్

జొక్కపు టన్నుంచిడి విభుఁ

డొక్కెడఁ బౌరణమునేయ నుద్యోగించెన్.

టీ. విభుఁడు = అంబరీషమహారాజు, పెక్కండు = అనేకులైన, విప్రవరులకు = బ్రాహ్మణోత్తములకు, అతిభక్తితోడ = మిక్కిలిభక్తితో, చొక్కము అన్నంబు = పరిశుద్ధమైనయన్నమును, కడుపులునిండ = చాల శ్రుప్తియగునట్లు, గ్రక్కున = శీఘ్రముగా, ఇడి = పెట్టి (సిదప వారి యనుమతినొంది), ఒక్కడ = ఒక్కచోట; కూర్చుండి, పారణము నేయ = భుజించుటకు, ఉద్యోగించె = ప్రయత్నించెను.

తా. పిమ్మట నారాజు మిక్కిలి భక్తితో ననేకబ్రాహ్మణులకు జాలఁ దృప్తియగునట్లు శీఘ్రముగా మంచి భోజనము పెట్టించి వారు భుజించిన పిమ్మట వారియొద్ద నుత్తరవుచెంది తానొకచోఁ గూర్చుండి పారణముచేయఁ బ్రయత్నించెను.

వ. అయ్యవసరంబున.

14

టీ. అయ్యవసరంబున = ఆరాజు భోజనమునకారంభించునయమునందు.

క. భాసుర నిగమపదోస

న్యాసుఁడు సుతపోవిలాసుఁ డనుపమయోగా

భ్యాసుఁడు రవిభాసు డుదు

ర్వాసుం డేతెంచె దన్నివాసంబునకున్.

15

టీ. భాసుర... ఉపన్యాసుఁడు - భాసుర = ప్రకాశించెడి = (మహిమక వేగిరము వేగిరము జ్ఞప్తికివచ్చెడి) నిగమపద = వేదములొని పదములను, ఉపన్యాసుఁడు = స్పష్టముగఁజెప్పవాఁడును, సుతపో విలాసుఁడు = మంచి తపస్సుక్రీడగాఁగలవాఁడును (గొప్పతపస్సునైనను ననాయాసముగాఁ జేయు వాఁడును), అనుపమయోగ అభ్యాసుఁడు = సాటిలేకుండునట్లు యోగము నభ్యసించినవాఁడును (కనుకనే), రవిభాసుఁడు = సూర్యునివలె బ్రకాశించు వాఁడు, అగు దుర్వాసుండు. తల్ నివాసంబునకున్ = (అయంబరీషుండు) నివసించుచోటికి, ఏతెంచెను = వచ్చెను.

తా. అంత మహాతపస్సంపన్నుఁడును, గొప్పయోగియును, దనబ్రహ్మచర్యస్సచే సూర్యునివలె వెలుగుచున్న దుర్వాసుమహర్షి వేదములను గట్టిగాఁ

తెప్పకొనుచు వచ్చి యంబరీషుడు పారణమునకై ప్రయత్నించునపు డచ్చటి కతిథిగా వచ్చిచేరెను.

వ. వచ్చిన నమ్మునివరునకుఁ బ్రత్యుత్థానంబునేసి కూర్చుండ గద్ది యయిడి పాదంబులు గడిగి పూజించి నేమంబరసి తనయింట నన్నంబు గుడువుమచి నమస్కరించిన నమహాత్ముండు సంత సించి భోజనంబునకు నంగీకరించి నిర్మలంబులగు కాళిందీ జలంబులం బరమధ్యానంబునేయుచుమునింగి లేచిరాక తడవు నేసిన ముహూర్తార్థావశిష్ట యగుద్వాదశియందుఁ బారణ సేయవలయుటఁ జి తించి బ్రాహ్మణాతిక్రమణదోషంబునకు శంకించి విగ్వజనంబుల రావించి వారల నుద్దేశించి. 15

టీ వచ్చిన = రాగా, అమ్మనివరునకు = ఋషిశ్రేష్ఠుడైన యాదూర్వాసునికి, ప్రత్యుత్థానంబునేసి = ఎదుర్కొనిపోయి (అతడు), కూర్చుండ = కూర్చుండుటకు, గద్దియ = ఆసనమును, ఇడి = వేసి, పాదంబులు గడిగిపూజించి, నేమంబురసి = (ఋషులకుఁ దగిన) క్షేమవృత్తాంతము విచారించి, తనయింట = అంబరీషుని యింటియందు, అన్నంబు, గుడువుము = భుజింపుము. అని నమస్కరించిన = నమస్కారముచేయఁగా, అమహాత్ముండు = గొప్పప్రభావముగల యాదూర్వాసుండు, సంతసించి = సంతోషపడి, భోజనమునకు = పారణచేయుటకు, అంగీకరించి = ఒప్పుకొని, నిర్మలంబు = కల్పమములేనిది, అగు కాళిందీజలంబుల = అగునట్టి యమునా నదీ తీర్థమునందు, పరమధ్యానంబు చేయుచు = పరమాత్మను ధ్యానించుచు, మునింగి = స్నానముచేసి, లేచిరాక, తడవుచేసిన = ఆలస్యముచేయఁగా, ముహూర్త అర్థావశిష్ట = ఒకగడియకాలము శేషించియున్నది, అగు ద్వాదశియందు = అగునట్టి ద్వాదశి తిథిలో (రెండుగడియ లొకముహూర్తము-అందు నగమొకగడియ.) పారణచేయవలయుట = పారణసేయవలసివట్టు తటస్థించుటకు, చింతించి = ఆలోచించి, బ్రాహ్మణ అతిక్రమణదోషంబునకు = బ్రాహ్మణునికి పెట్టకముందుగా భుజించుటవలని యపచారమునకు,

శంకించి = భయపడి, విద్వల్ జనంబులకొ = అనేకవిద్వాంసులను, రావించి = రప్పించి, వారల నుద్దేశించి = ఆవిద్వాంసులను గూర్చి (ఇట్లనియె).

తా. అంబరీషుడట్లువచ్చిన దూర్వాసమహర్షి నెదుర్కొనిపోయిపిలుచుకొనివచ్చి బ్రహ్మణులకుందగిన యొక యాసనమునఁగూర్చుండఁబెట్టి యర్హుని పాద్యాచమనీయముల నిచ్చిపూజించి, మితవస్సు చక్కఁగ నెఱవేఱుచున్నదా? మీయాగము నెఱవేఱుచున్నదా? యని వారిని గుశలప్రశ్నము లడిగి తనయింట నాఁడు పారణముచేయునట్లు నమస్కరించి ప్రార్థించెను. ఆమహర్షియు సంతోషముతో నట్లే యుప్పుకొని మాధ్యాహ్నికానుష్ఠానమునకై యమునానదికిఁ బోయి యందు నీటిలోమునిగి పరమాత్మునిధ్యానించుచు మైమఱచి చాలసేపుదాక రాకుండెను. అప్పుడు ద్వాదశి యొకగడియమాత్రము మిలిగియుండెను. ఇంకను ఋషిరాలేదే! ఈశేషించియున్న ద్వాదశిగడియలొనైనను బారణ యగునా యని యపు డంబరీషుడు విచారపడి బ్రహ్మణుని మీఁత ముందుగాఁ బారణముచేసినచో మహాపచారము కలుగుననిభయపడుచు నేమియుఁ జేయఁదోచక గొప్పవిద్వాంసుల రప్పించి వారలతో నట్లనియె.

క. ముని నీరుసొచ్చి వెడలఁడు

చనియెడు ద్వాదశియు నింతఁ జనకయె యీలో

నన పారణ నేయవలయు

వినిపింపుం డర్హధర్త విధమెట్టిదియో.

17

టీ. ముని=దూర్వాసమహర్షి, నీరుసొచ్చి=నీటిలోమునిగి, వెడలఁడు=లేచిరాఁడు, ద్వాదశియు = ద్వాదశితిథియు, చనియెడుకొ = గడచిపోవును. ఇంతకొ = ఈశేషించియున్న ద్వాదశిగడియయైనను, చనకయె=కడవకయే, ఈలోనకొ = ఈమధ్య కాలమునందె, పారణనేయవలయు=భోజనము చేయవలెను. అర్హధర్త విధము = ఇప్పటికిందగినదియు న్యాయమైనదియు నగువిధము, ఎట్టిదియో, వినిపింపుండు = (నాకు) తెల్పుండు.

తా. ఓవిద్వాంసులారా! మనయింటఁ బారణమునకై నేనుబిలిచిన దూర్వాసమహర్షి స్నానార్థమైపోయి నీటిలోమునిగి యొకను లేవనేలేదు. ద్వాదశిగడియలన్నియు దాటిపోయినవి. ఈశేషించియున్న ద్వాదశిగడియ

అంబరీష—2

గడవక ముందైనను నాకుఁ దప్పక పారణసేయవలయును. ఆయనరాకమునుపు పారణచేయుటయుఁ దప్పగదా! ప్రకృత మెట్లునడచుకొన్నచో నావ్రతము భంగముకానో, బుష్పివిషయమై యపచారము సంభవింపనో, అట్టి యుక్తమైన ధర్మమార్గమును నాకుఁ జెప్పఁడు.

వ. అని పలుకు రాజానకు బుధజను లి ట్లనిరి.

18

టీ. అని=ఈరీతిగా, పలుకురాజునకుఁ=అడుగునట్టియంబరీషునికి, బుధ జనులు=పండితులు, ఇట్లు=మైఁజెప్పఁబోవురీతిగా, అనిరి=ప్రత్యుత్తరమిచ్చిరి.

ఆ. అతిథిపోయి రామినధిపయీద్వాదశి

పారణంబుమానః బాడిగాదు

కుడువకుంట గాదు కుడుచుటయునుగాదు

సలిలభక్షణంబు సమృతంబు.

19

టీ. అధిప=ఓరాజా! అతిథి=భోజనమునకై పిలువఁబడినదూర్వాసుఁడు, పోయి=స్నానమునకైపోయి, రామిన్ = ఇంతసేపురాకుండుట మాత్రముననే, ఈద్వాదశిపారణంబు = ద్వాదశిగడియలలోఁ జేయఁదగిన యా పారణము, మానన్=పదలుట, పాడిగాదు = యుక్తముకానేరదు. కుడవకుంట=పారణము చేయకుండుట, కాదు=కానేరదు. కుడుచుటయు = భోజనముచేయుటయును, కాదు. సలిలభక్షణంబు = నీరు పారణచేయుట, (కాననిదియే), సమృతంబు=ఇష్టమైనది.

తా. ఓరాజా! అతిథిరాలేదన్నంతమాత్రమునకే యీ పారణవ్రతమును నీవు చెడఁగొట్టుకొనుట యుక్తముగాదు. అందులకై విన్న ముందుగా భుజింపుమని చెప్పము. నీటితోఁ బారణముచేయుము. ఇది భోజనములోను జేరదు. ఉపవాసములోను జేరదు. కాన దీనిచే నీకతిథినిమీఱిన దోషముచుండు. నీవ్రతభంగముకాదు. ఇదియే మాకిప్పటికిం దోచినధర్మము.

వ. అని ధర్మసందేహంబు వాపిన నారాజురీతేష్ఠుండు మనంబున హరిం దలంచి నీరపారణంబుచేసి జలంబుల మునింగిన తపసిరాక కెదురుచూచుచున్న సమయంబున.

20

టీ. ధర్మసందేహము = ఎట్లుచేసినధర్మమగునో యనునట్టి తనసందేహమును, అని = ఈ క్రిందఁజెప్పినట్లు, ఛాపిన్ = తొలఁగింపఁగా, ఆరాజ్యశ్రేష్ఠుండు = ఆయంబరీభుండు, మనంబునకొ = మనస్సునందు, హరికొ, తలంచి = ధ్యానముచేసి, (విద్వాంసులమాటమీఁద నేనుజేయు నీకార్యము సరియైనను దత్తైనను నీచే తమింపవలెనని శ్రీవిష్ణుమూర్తినిబ్రార్థించి) నీరపారణంబుచేసి = నీటినిద్రాగి, జలంబులకొ = యమునాతీర్థమునందు, మునిగిన తపసిరాకకుకొ = మునిగియున్న దూర్వాసుండువచ్చుటకు, ఎదురుచూచుచున్న సమయంబునకొ = కాచుకొనియున్న కాలమున.

తా. అనిచెప్పి విద్వాంసు లారాజు ధర్మసందేహమును దీర్చిరి. అంత రాజేంతటివారికైనను ధర్మశూక్ష్మము తెలియుట యసాధ్యముకానఁ దాను జేసెడి కార్యమొకప్పుడు తత్తైనచోఁ దచ్చుత్తమించునట్లు శ్రీవిష్ణుమూర్తిని ధ్యానించి ప్రార్థించుచు దవద్వాదశీపారణావ్రతమును నీటితోఁ బూర్తిచేసికొనెను. అపిష్ఠుల నీటిలోమునిగియున్న దూర్వాసుఁ డెప్పుడువచ్చునా యని కాచుకొనియుండెను. అట్టిసమయంబున.

నీ. యమునలోఁ గృతకృత్యుఁడై వచ్చిరాజుచే

నేనితుం డై రాజుచేష్టితంబు

బుద్ధిలో నూహించి బొమముడిమొగముతో

నదరెడిమేనితోనా గ్రహించి

రెట్టింది యాకలి కొట్టుమిట్టాడంగ

నీసంపదున్నత్తు నీనృశంసు

నీదురహంకారు నిందఱు గంటిరే

విష్ణుభక్తుఁడుగాఁడు వీడునన్నుఁ

తే. గురువరమ్మని మునుముట్టఁగుడిచినాఁడు

ధర్మభంగంబుచేసి దుష్కర్ము డయ్యె

నయిన నిప్పుడచూపెద నన్నిదిశల

నేనుగోపింప మాన్చువాఁ డెవ్వఁడనుచు.

టీ. (వైవస్వతములోనిముసింద్రుడను పదము నిచ్చటఁ గర్తగాఁ దీసి కొనవలెను.) ముసింద్రుడు = దూర్వానుడు, యమునలో = యమునానది యందు, కృతకృత్యుడై = తనయనుష్ఠానమును నెఱవేర్చుకొన్నవాడై, వచ్చి = (రాజునివసించుచోటికి)వచ్చి, రాజుచే = అంబరీషునిచే, నేపితుండై = నమస్కరింపఁబడినవాడై, రాజుచేష్టితంబు = తానురాకముందే యంబరీషుడు నీటి పారణముచేయుటను, బుద్ధిలో డోహించి = బుద్ధియందాలోచించి తెలిసికొని, బోమముడిమొగములో = (కోపముచే) వంకరలైన కనుబొమ్మలుగల మొగము లోను, అదరడిమేనిలో = కంపించుచున్నశరీరములోను (కూడినవాడై), ఆగ్రహించి = కోపించి, ఆకలి, రెట్టించి = (కోపముచేత) అధికమై, కొట్టుమిట్టాడంగఁ = బాధింపఁగా, ఈ సంపత్ ఉన్నత్తు = విశ్వర్యముచేతమదించినపీనిని, ఈశ్వరంబు = ఈ క్రూరుని, ఈదురహంకారుని = (తానే గొప్పప్రభువని) యహంకారమునొందిన యాయంబరీషుని, ఇందఱు = ఇచ్చటనున్నవీరందఱును, కంటిరే = చూచితిరా! నీడు = అంబరీషుడు, విష్ణుభక్తుడు = శ్రీవిష్ణు మూర్తిపై వాస్తవభక్తికలవాడు, కాడు = కానేరడు (ఏలయన), నన్ను = ఋషిశ్రేష్ఠుడైన నన్ను, కుడువ = భోజనముచేయుటకు, రమ్మని (పిలిచి), మునుముట్ట = నేను రాకనుచే, కుడిచినాడు = (తాను) భోజనము చేసినాడు (కాబట్టి), భర్తభంగంబుచేసి = భర్తహర్షమునుజేటిచి, దుష్కర్తుడు = పాపి, అయ్యో. అయిన = అయినప్పటికిని, ఇప్పుడ = ఈ నిమిషముననే, చూపెదను = నాశక్తిని గనఁబఱిచెదను, నేను, కోపింపఁ, అన్నిదిశల = సమస్తదిక్కులందును, ఎవ్వడు, మాన్చువాడు = నాకోపము నెదిరించి యణఁచువాడు, అనుచు = అని చెప్పెను.

తా. అంత ననుష్ఠానమునకై పోయియున్న దూర్వానమహర్షి తన యనుష్ఠానముతీర్చికొని యంబరీషుని నివాసమునకువచ్చి, తనకై కాచుకొనియున్న రాజు లేచి వచ్చి తన్ను నమస్కరింపఁగాఁ జూచి, యతఁడు తనకుముందుగాఁ బారణముచేసినసంగతి నారాజునడతనుబట్టి యూహించి తెలిసికొని యతనిపై మిక్కిలి కోపపడెను. అంత ఋషిమొగము చిటమటఁగడ నారం

భించినది. శరీరము కంపమునొందినది. ఆశోపమునకాచలి మఱితయధికమైనది. జుుషి యట్లు మిక్కిలి యాగ్రహపడి యచ్చటనున్నజనులతో నారాజును గూర్చి, ఓజసుకారా! యారాజు క్రూరస్వభావుఁడు. తానే గొప్పసంపన్నుఁడనియు గొప్పప్రభువనియు నహంకారపడుచున్నాఁడు. నేఁడు ద్వాదశి యని నన్ను బారణకై పిలిచి నేచురాకమునుపే వీఁడు పారణ ముగించుకొన్నాఁడు. ఇట్లు పెద్దల నవమానించి యధర్మముచేసినవీఁడు మహాపాపియేకాని నాస్తవమైన విష్ణుభక్తుఁడగునా? నాకుఁగోపమువచ్చెనేని యీలోకమందెవ్వరు గాని యణచలేరు. అట్టి నాశక్తిని వీఁడు తెలిసికొనలేదు కాఁబోలు. కానీ, నాశక్తిచూపి వీనిపొగ రణంచెదను. అనిచెప్పెను.

చ. పెటపెటఁ బండ్లుగీటుచును భీకరుఁడై కనుఁగ్రేవనిప్పుకల్
పొటపొటరాలగండములుపొంగ ముసీంద్రుఁడుహుంకరించు
చుక, జటమొదలంటఁగాఁ బెఱికి చక్కనదానన కృత్యనా
యుధో, త్కటవలమానహస్తయుతఁగా నొనరించి నయించె
రాజుపై.

22

టీ. ముసీంద్రుఁడు = దూర్వాసుఁడు, పెటపెట = పెటపెటమని శబ్దముచేయునట్లు, పండ్లుగీటుచును = పండ్లుకొఱుకుచు, కనుఁగ్రేవక = కన్నుల కొననుండి, నిప్పుకల్ = నిప్పుకణములు, పొటపొటరాలక = మిక్కిలియధికముగాఁ బడుచుండఁగా (కన్నులకొనలెఱుపాఱఁగా), గండములు = కణఁతలు, పొంగక = ఉబ్బుచుండఁగా, భీకరుఁడై = భయంకరాకారముకలవాడై, హుంకరించుచుక = హుమ్మనిశబ్దముచేయుచు, జటను = తలలోని యొకజడను, మొదలంటఁగా = అడుగునుండి, పెఱికి = ఊడదీసి, దానక అ = ఆజడచేతనే, కృత్యక = శోపరూపమైన యొకదేవతను, ఆయుధ...యుతఁగాక = ఆయుధ=భుద్ధముతో, ఉత్కటవలమాన=మిక్కిలి తిరుగుచున్న, హస్త=చేతితో, యుతఁగాక = కూడినదానినిగా, చక్కన = తోడనే, ఒనరించి = నృప్తింది, రాజుపైక, నయించె = పంపెను.

తా. తర్వాత దూర్వానుడు మహాకోపముతోఁ గన్నులెఱ్ఱచేసికొని కణక లదరునట్లు పండ్లు పెటపెటఁ గొఱకుచు మహాభయంకరాకారుడై యుండి హుచ్చునియారాజును బెదరించెను. వెంటనే తనతలనుండియొకజడను మొదలంటఁబెఱికి చేతఁగ త్తిత్రిపుచున్న యొకకోపదేవతను సృజించి యతనివైఁబ్రేరేపించెను.

వ. అంతన్.

23

టీ. అంతన్ = అటుపిమ్మట.

క. కాలానలసన్నిభయై

శూలాయుధహస్తయగుచు సుఱసుఱస్రక్కన్

నేలఁబదంబులఁద్రొక్కుచు

వాలి మహాకృత్య మనుజవల్లభుఁడేరెన్.

24

టీ. మహాకృత్య = గొప్పయాకారముగలయాకోపదేవత, కాల అనిల పన్ని భయై = ప్రలయకాలమందలియన్నితో సమానమై, శూల ఆయుధహస్త అగుచున్ = త్రిశూలాయుధముచేలియందుఁ గలదియగుచు, నేలను = భూమిని, పదంబులన్ = అడుగులతో, సుఱసుఱస్రక్కన్ = తల్లడిల్లినట్లు. ద్రొక్కుచు, వాలి = విజృంభించివచ్చి, మనుజవల్లభున్ = అంబరీషుని, చేరెను.

తా. అంత వఱియొకచేతఁ ద్రిశూలము పట్టుకొని భయంకరాకారయగునాకృత్య ప్రలయకాలాగ్నివలె మిక్కిలి లీప్రముగామండినడి భూమితల్లడిల్లినట్లు తనయడుగులతోఁ ద్రొక్కుచు విజృంభించి యారాజునొద్దకుఁ జొరచేరెను.

ఆ. ఆప్రకార మెఱింగి హరి విశ్వరూపుండు

వెట్టితపస్సినేయువేడబంబు

జక్కఁబెట్టుమనుచుఁ జక్రంబుఁబంచిన

వచ్చెనదియుఁ బ్రళయవహ్నిపగిది.

25

టీ. విశ్వరూపుండు = ప్రపంచమంతయుఁ దనయాకారముగాఁ గల వాఁడగు, హరి = శ్రీవిష్ణుమూర్తి, వెట్టితపసి = అవివేకియైన యాదూర్వానుఁడు, ఆచక్రాకరము = ఆతీరున, చేయువేడబంబు = చేయునట్టివికారకార్యమును, ఎఱిగి = తెలిసికొని, చక్కఁబెట్టుము = అణఁచివేయుము. అనుచున్, చక్రమును = చక్రాయుధమును, పంచినన్ = ప్రయోగింపఁగా, అదియును = ఆచక్రాయుధమును, ప్రశయపన్నపగిదిన్ = ప్రలయకాలపునిష్పవలె (మండిపడుచు), వచ్చెను.

తా. శ్రీవిష్ణుమూర్తి ప్రపంచాకారుండు గాన నెచ్చట నేది జరిగినను నాయనకుఁ జక్కఁగఁ దెలియుచుండును. కాబట్టి దూర్వానుఁడట్లు వెట్టితనముగాఁజేసిన యాదూర్వమును విష్ణుమూర్తి తెలిఫికొని యతని యహంకారమునణఁచిచేయునట్లు తనచక్రాయుధముతోఁ జెప్పింపెను. అదియుఁ బ్రలయకాలాగ్నివలె మండిపడుచు నాదూర్వానునియొద్దకు వచ్చిచేరెను.

వ. వచ్చి మునిసేసిన కృత్యను దహించి తనవిసనక మునివెంటంబడిన మునియు మేరుగుహాసౌచ్చిన నదియు నురగంబువెనుకొనుదవానలంబుతెఱుగునఁ దోనచొచ్చి మఱియును. 26

టీ. వచ్చి (చక్రము కర్త), ముని = దూర్వానుఁడు, చేసినకృత్యను = నృప్తించినకొపదేవతను, దహించి = కాల్చి, తనవిసనక = (అంతటితోఁ)దృష్టిపడక, మునివెంటంబడినన్ = దూర్వానుని వెంటబడింపఁగా, మునియు = దూర్వానుఁడును (పాటిపోయి), మేరుగుహాన్ = మేరువర్వతములాని యొకగుహను, చొచ్చినన్ = ప్రవేశింపఁగా, అదియును = ఆచక్రాయుధమును, తోన్ ఆ = ఆ ఋషివెంటయే, నురగంబును = పామును, వెనుకొను దవానలంబు తెఱుగునన్ = వెంటబడించుకాటుచిచ్చువలె, చొచ్చి = ప్రవేశించి, మఱియును = ఇంకను.

తా. అట్లు వచ్చిన యాచక్రాయుధ మంబరీషునివై దూర్వానుఁడు నృజించి పంపినయాకృత్యనుగాల్చి వేసి, యంతటితోఁ దృప్తిపడక యాఋషివైఁ బడి కఱిమెను. దానికి భయపడి ఋషియఁ బరుగెత్తిపోయి మేరు

పర్వతములొని యొకగుహలోఁ బ్రవేశించెను. అదియును పదలక పామును వెంబడించుకార్చిచ్చువలె నాతని దఱుముకొనిపోయి తాను నా గుహనుజొచ్చి నది. దూర్వాసునికృత్యముయొక్కతీక్షణతకంటెను జక్రాయుధముయొక్క తీక్షణత యధికమని సూచించుటకై యంగరగంబు వెనుకొనుద్రవానలంబు చగిదినని యుపమానము చెప్పెను.

మ. భువిఁ దూఱఁ భువి దూఱునభిజౌరనబుల్ సొచ్చునుద్వేగియై
దివిఁ బ్రాకన్దివిఁ బ్రాఁకు దిక్కులకుఁ బోఁ దిగ్విధులంబోవుఁ జి
క్కి వెసం గ్రుంగినఁ గ్రుంగునిల్వనిలుచుంగ్రేడింపఁ గ్రేడించుకొ
క్కవడిందాపసు వెంటనంటి హరిచక్రంబన్యదుర్వక్రమై. 27

టీ. హరిచక్రంబు = శ్రీవిష్ణుమూర్తిచక్రాయుధము. అన్యదుర్వక్రమై = ఇతరు లెవ్వరిచేతను సంతశ్రమపడియు వంకరగాఁ జేయుటకు సాధ్య పడనంత దృఢమైనదై (ఇతరుల కసాధ్యమైనదై), ఒక్కవడిఁ = మిక్కిలి వేగముతో, తాపసువెంటఁ = దూర్వాసుని వెంటఁ, అంటి = తగిలి, భువిఁ తూఱఁ = (దూర్వాసుఁడు) భూలోకములోఁ దూఱివపుడు, భువిఁ తూఱఁ = భూలోకములోఁ బ్రవేశించును. అభిఁ = సముద్రమందు, చొరఁ = ప్రవేశింపఁగా, అట్టుల్ చొచ్చుఁ = సముద్రములలోఁ బ్రవేశించును. ఉద్వేగియై = అధిక వేగముకలవాడై, (భయముకలవాడై, యని కొందఱు.) దివిఁ ప్రాకకఁ = ఆకాశమునఁ బ్రాకి పోఁగా, దివిని ప్రాఁకును = ఆకాశమునఁ బోవును. దిక్కులకుఁ పోఁ = దిక్కుదిక్కులకుఁ బాఱిపోఁగా, దిక్ పీఠులకఁ పోవుఁ = దిక్కులందు వెంబడించి పోవును. చిక్కి = దగ్గఱఁ దగులుకొని, వెనఁ = శీఘ్రముగా, క్రుంగినకఁ = వంగఁగా, క్రుంగుకఁ = వంగును. నిల్వకఁ = నిలుచుండఁగా, నిలుచుకఁ = నిలువుననుండుచుఁ బైఁబడును. క్రేడింపకఁ = తొలఁగఁగా, క్రేడించుకఁ = (వాని వెంటఁ) తొలఁగును.

తా. శత్రువుల కసాధ్యమైన యావిష్టచక్రము భయపడి పాఱిపోవుచున్న యాదూర్వాసుని వెంటఁబడించి మిక్కిలి వేగముగాఁ దఱుముచు నతఁడెచ్చటెచ్చటదూఱినను నచ్చటనంతఁ దూఱి యతనిని మిక్కిలి చిక్కుపెట్టెను.

తా. ఏలోకంబునకైన వెంటబడి తో నేతెంచుచక్రానల.
జ్వాలల్ మానుపువారు లేమిఁ జని దేవజ్యేష్ఠులోకేశువాఁ
డాలోకించి విధాత విశ్వజననవ్యాపారపారిణరే
ఖాలీలేక్షణ చూడవే కరుణఁ జక్రంబు నివారింపవే. 28

టీ. ఏలోకంబునకైన = ఏలాటిలోకమునకుఁ గాని, వెంటబడి =
వెంటబడించి, తో = కూడ, ఏతెంచు చక్ర అనల జ్వాలల్ = వచ్చుచున్న
నిప్పువంటి చక్రాయుధముయొక్క మంటలను, మానుపువారు = అణఁచువారు,
లేమి = లేకుండుటచేత, వాడు = దూర్వానుడు, చని = (బ్రహ్మలోకము
నకుఁ)బోయి, లోక ఈశు = సమస్తలోకమునకును బ్రభువైనవానిని, దేవ
జ్యేష్ఠు = దేవతలలోఁ బెద్దయైన బ్రహ్మదేవుని, ఆలోకించి = చూచి, విశ్వ
... ఈక్షణ-విశ్వ = ప్రపంచమును, జనన = సృష్టిచేయుట యనెడి, వ్యాపార =
కార్యమునందలి, పారిణరేఖా = పాండిత్యమే, లీల = క్రీడగాఁ గలిగిన, ఈక్షణ =
కటాక్షముకలవాఁడా!, విధాత = బ్రహ్మదేవుఁడా! (ననుకొ) కరుణ =
దయతో, చూడవే = కటాక్షింపవయ్యా! చక్రంబు = నివారింపవే = తొలఁ
గింపయ్యా.

తా. దూర్వానుఁ డెచ్చటికిఁ బోయినను జక్రాయుధ మాతని వెంట
నంటి నిప్పులు గ్రక్కుచుఁ దఱుముచుండెనే గాని, దానిని దొలఁగించి యతనిని
గాపాడు వా రెవ్వరును లేరైరి. అంత నతఁ డాలోచించి సత్యలోకమునకుఁ
బోయి బ్రహ్మదేవునిఁజూచి, యో బ్రహ్మ! నీవు కొంచెము లీలతోఁ గటాక్షించి
నంతనే సమస్తప్రపంచసృష్టియు నగును. అంతటిసామర్థ్యముగల నీవు నన్నుఁ
గరుణతోఁ గటాక్షించి యీతఱుముకొని వచ్చుచున్న చక్రాయుధమును
దొలఁగించి నా ప్రాణములు రక్షింపవయ్యా యని ప్రార్థించెను.

వ. అనిన బ్రహ్మ యిట్లనియె. 29

టీ. అనిన = ఇట్లు దూర్వానుడు ప్రార్థింపఁగా, బ్రహ్మ, ఇట్లు =
చెప్పఁబోవురీతిగా, అనియె.

అవ. భగవంతుడు తనలీలార్థమై నన్ను సృజించి నాకు సర్వలోకాధిపత్యము నిచ్చియన్నాడు. అతని కిట్లు పరతంత్రుడనైయున్న నే నతని చక్రాయుధమును దొలగింపలేనని బ్రహ్మ చెప్పుచున్నాడు—

మ. కరమర్థి ద్విపరార్థ సంజ్ఞ గలయీ కాలంబుఁ గాలాత్మఁ డై
సారిది నిండఁగఁజేసిలోకములునాచోటు విభుండెవ్వఁడో
పరిపూర్తింగనుఁగ్రేవఁ గెంపుఁగొలుపఁ భస్మంబులై పోవునా
హరిచక్రనలకీలకన్యఁ డొకరుం డడ్డంబు గా నేర్చునే. 30

టీ. విభుఁడు = జగదీశ్వరుడైన, ఎవ్వఁడు = ఏవిష్టమూర్తి, కాలాత్మఁడై = కాలస్వరూపుడై (కాలమునకునంతర్యామియై), కరము=మిక్కిలి, అర్థి=వేడుకతో, ద్విపరార్థసంజ్ఞ = ద్విపరార్థమనెడిపేరు, కలయీ కాలంబును = కలిగిన యీ ప్రపంచముండెడి కాలమును, సారిది = క్రమముగా, నిండఁగఁజేసి=నిండించి, కనుఁగ్రేవఁ = (తన) కన్నుల కొనలను, కెంపు=ఎఱ్ఱని కాంతిని, కొలుపఁ = కొనునట్లుచేయఁగా (లోకములై గొంచెము కోపపడి చూడఁగా), నాచోటు=నేనుండెడి సత్యలోకమును, లోకములు = ఇతరలోకములును, పరిపూర్తి = అంతయును, భస్మంబులై పోవును = బూడిదయై పోవునో, ఆ హరి...కీలకుఁ - ఆ హరి చక్ర = ఆవిష్టమూర్తి. చక్రాయుధమనెడి, ఆనల=నిప్పుయొక్క, కీలకుఁ = మంటకు, అన్యఁడొకరుండు=ఇతరుడొక్కఁడైనను, అడ్డంబుగా నేర్చునే = అటంకపడనగునా, (కానేరడు.)

తా. శ్రీవిష్టమూర్తి కాలస్వరూపుడై యుండి నా జన్మముమొదలు నాయాయ హిమంతుఁడై బూర్తియగువఱకు నీహాకస్పష్టియనెడి లీల ననుభవించుచుండి యీ కాలము పూర్తి కానిచ్చి సమస్తలోకములను గొంచెము కోపదృష్టితోఁ జూచును. అంత నా యున్న సత్యలోకమును నితరలోకములును భస్మమై పోవును. ఇట్లు మా జననమరణములు శ్రీవిష్టమూర్తి యాజ్ఞాను సారమై జరుగుచుండఁగా నతని చక్రాయుధమును మే మెట్లు తొలగింపఁగలుగుదుము.

(బ్రహ్మయొక్క జీవితకాలము బ్రహ్మకాలమాన ప్రకారము నూత్రేంద్రుఁడు. అదంతయుఁజేరి పరార్థమనఁబడును. అందు మొదటి యేఁబదియేంద్రు మొదటి పరార్థమనఁబడును. రెండవయేఁబది రెండవపరార్థమనఁబడును. (అట్టి రెండు విధములగు పరార్థములును నిటఁ దెలియునది.)

అవ. “అన్యఁడొకరుం డడ్డంబుగా నేర్చునే” యనుదానిని వివరించి చెప్పచున్నాఁడు.—

ఆ. ఏను భవుఁడు దక్షుఁ డింద్రాదులును బ్రజా
పతులుభృగుఁడు భూతపతులశిరము
లందుఁదాల్తు మతనియాజ్ఞ జగద్ధితం
బంచుభూరికార్య మతుల మగుచు.

31

టీ. ఏను = బ్రహ్మ, భవుఁడు = శివుఁడు, దక్షుఁడు = దక్షప్రజాపతి, భృగుఁడు = భృగుమహర్షి, ప్రజాపతులు = దక్షభృగులు దప్పఁదక్కినయువ ప్రజాపతులును, ఇంద్రాదులును=ఇంద్రుఁడు మొదలగు దిక్పాలురును, భూత పతులును = పదునొకండుగురు రుద్రులును (మేమందఱమునుజేరి), జగద్ధితం బంచుక్ = లోకములకన్నిటికిని మేలని, భూరి కార్య మతులము అగుచుక్ = గొప్పకార్యములను జేయఁదలంచినవారమై, అతనియాజ్ఞక్=ఆశ్రీవిష్ణుమూర్తి యుత్తరువును, శిరములందుక్ తాల్తుము = శిరసావహింతుము.

తా. బ్రహ్మలలో బెద్దనగు నేనును, ఉపబ్రహ్మలని నాకునహాయలు గానున్న దక్షుదులును, ఇంద్రాదిదిక్పతులును, శివుఁడును, ఆయనకు నహాయు లగుపదునొకండుగురు రుద్రులును ననుమేమందఱమును గూడి శ్రీవిష్ణుమూర్తి యాజ్ఞను శిరసావహించి యదియే లోకములకెల్ల శుభప్రదమని యెంచి తదను సారముగనే ననువృత్తకార్యములను జేయుచున్నారము.

వ. కావున సుదర్శననివారణంబునకు నోపనని విరించి పలికిన దుర్వాసుండు కైలాసంబునకుం జను దెంచి శర్వునాలో కించి చక్రిచక్రానుసారంబు బెఱంగెఱింగించిన నర్చుమాదే వుం డి ట్లనియె.

32

టీ. కావునఁ, సుదర్శననివారణంబునకుం = చక్రాయుధమును దొలఁ
గించుటకు, ఓపను = శక్తుఁడనుగాను, అని, విరించి = బ్రహ్మ, పలికినఁ =
చెప్పఁగా, దుర్వాసుండు, కైలాసమునకుఁ = కైలాసపర్వతమునకు, చను
దెంచి=పోయి, శర్వుఁ = ఈశ్వరుని, ఆహ్వానించి = చూచి, చక్రిచక్ర అను
సారంబు తెఱుగు = శ్రీవిష్ణుమూర్తి చక్రాయుధము తన్ను వెంబడించి తఱుము
కొనివచ్చెడివిధమున, ఎఱిగించినఁ = తెలుపుకొనఁగా, ఆ మహాదేవుండు =
ఆ పరమశివుఁడు, ఇట్లు = చెప్పఁబోవురీతిగా, అనియె.

తా. చక్రాయుధమును దొలఁగింపఁ దనకు జేతఁగాదని బ్రహ్మచెప్పిన
మీఁదట దుర్వాసుండు కైలాసమున నీశ్వరుని సన్నిధానమునకుంబోయి తన్ను
విష్ణుచక్రాయుధము తఱుముకొని వచ్చుచున్న విధమునంతయుఁ జెప్పెను. అది
విని పరమేశ్వరుండు దుర్వాసునితో నిట్లనెను.

అవ. చక్రాయుధమును దొలఁగింపఁ దనకు శక్తిలేదని శివుఁడు చెప్పఁ
దలంచి, బ్రహ్మదలైన తామెల్లరును శ్రీవిష్ణుమూర్తివల్ల పుట్టి యతని సంక
ల్పానుసారముగనే నశించుచుండుమనియు, నతని మాయలోబడియున్నార
మనియుఁ జెప్పచున్నాఁడు.—

సీ. వినవయ్యతండ్రి యేవిశ్వేశ్వరునియందుఁ

జతురాస్యజీవకోశములు పెక్కు

వేలసంఖ్యలుగూడి వేళతోనిబ్బంగి

నగుచుండుఁ జనుచుండు నదియుఁగాక

యెవ్వనిచే భ్రాంతి నేమందుచున్నార

మేను దేవలండు సురేంద్రసుతుండు

నారమఁడజుండు సనత్కుమారుండుధర్మ

డాకపిలుండు మరీచ్యాదులఖల

ఆ నిర్బరులును సిద్ధ నివహమెవ్వనిమాయ

యెఱుంగలేము మూల మిట్టి దనుచు

నట్టినిఖలనాథు నాయుధశ్రేష్ఠంబుఁ

దొలంగఁజేయమాకు దుర్లభంబు.

33

టీ. తండ్రి = పూజ్యుడైన యోదూర్వాసుఁడా! (నావలకులను) వినవయ్య, ఏ విశ్వేశ్వరునియందున్ = సమస్తప్రపంచమునకును నీశ్వరుఁడైన యే విష్ణుమూర్తియందు, పెక్కువేలసంఖ్యలు = అనేకసహస్రసంఖ్యలు గలవియైన, చతురాస్య జీవోశములు - చతురాస్య = బ్రహ్మదేవుని యధీనములైయున్న, జీవోశములు=ప్రాణులుండుచోటగుబ్రహ్మాండములు, వేళతోఁగూడి = సృష్టికాలముతో నొకటిగాఁజేరి, ఈ భంగిఁ = ఈవిధమున, అగుచునుండును = కలుగుచుండును. వేళతోఁగూడి = ప్రళయకాలమున నొకటిగాఁజేరి, చనుచుండున్ = నశించుచుండును. అదియఁగాక = అంతమాత్రమేగాక, ఏము = నేను బ్రహ్మమొదలగువారము, ఎవ్వనిచేఁ = ఏవిష్ణుమూర్తినొకలైన సారముగా (ఈ బ్రహ్మాండములందు) భ్రాంతిని, అందుచున్నారము=(పురుగులవలె నిటునటు) తిరుగులాడుచున్నారము. ఏచు = నేను, దేవలుఁడు = దేవలబుష్టి, అసురేంద్రుఁడు = ప్రహ్లాదుఁడు, నారదుఁడు, అజుఁడు=బ్రహ్మ, సనత్కుమారుఁడు, ధర్మఁడు = యమధర్మరాజు, ఆ కపిలుఁడు = లోకప్రసిద్ధుడైన కపిలమహర్షి, మరీచి అదులు=మరీచిమహర్షి మొదలగువారు, అఖిలనిర్గురులును=సమస్తదేవతలును, సిద్ధనివహము = సిద్ధలసమూహము, ఎవ్వనిమాయను = ఏ శ్రీవిష్ణుమూర్తిమాయను, మూలము ఇట్టిది అనుచున్ = దీనికిఁ గారణమిదియనుచు, ఎఱుంగలేము. అట్టి...శ్రేష్ఠంబున్ = సమస్తప్రపంచములకును బ్రభువులైన యావిష్ణుమూర్తియొక్క యాయుధశ్రేష్ఠమైనచక్రమును, తొలంగఁజేయన్ = తొలంగించుట, మాకు, దుర్లభంబు = అసాధ్యము.

తా. ఓదూర్వాసుఁడా! నేనొక్కమాటఁ జెప్పెదను. మిగుల జాగ్రత్తతో వినుము. నేను నావంటిజీవములును జేరిన యాబ్రహ్మాండము మనబ్రహ్మదేవునివశమున నున్నదిగదా! ఇట్టిబ్రహ్మాండములు వేలకొఁదికలవు. అవి వాని వానికని యేర్పడిన బ్రహ్మలకు స్వాధీనములై యుండును. సృష్టికాలమురాఁగానే యవియు నావిష్ణుమూర్తియందుండి యొక్కటేతూరి కలుగుచున్నవి. అట్లే

సంహారకాలమున నవియన్నియు నొక్కటేతూరి యతనియందు లయమగు చున్నవి. కాన, నతఁడు చిదచిచ్ఛరీరకుఁడు. అంతియకాక మేమంగఱము నతని యాజ్ఞాప్రకార మీ బ్రహ్మాండమునందుఁ బురుగులవలె నిటునటు దిరుగుచున్నారము. మేమందఱ మతనిమాయలోఁబడి మునిగి యామాయకు మూలమేమిరాయని యాలోచించియుఁ జెలియలేకున్నారము.

ప. మునీంద్రా నీవు నస్తుహాత్తుని శరణంబువేడుము. అతండు మేలుచేయఁ గలవాఁడని పలికిన నీశ్వరునివలన నిరాశుండై దుర్వాసుండు వైకుంఠనగరంబునకుం జని. 34

టీ. ముని ఇంద్రా = ఓహూర్వాసమహర్షి ! నీవును, అస్తుహాత్తునిక్ = (పరమదయాళువు. ఆశ్రితరక్షకుఁడునిత్యాది) మహాత్త్వముగల యాశ్రీవిష్ణు మూర్తిచే, శరణంబు = రక్షకునిగా, వేడుము = ప్రార్థింపుము. అతండు = ఆవిష్ణు మూర్తి, (నీకు) మేలుచేయఁగలవాఁడు = సుఖమునుగలిగించఁగలఁడు, అనిపలికినక్, దుర్వాసుండు, ఈశ్వరునివలనక్ = శివునియొద్ద, నిరాశుండై = రక్షించున నెడి యాశను వదలినవాడై, వైకుంఠనగరంబునకుక్ = బ్రహ్మాండములోని కార్య వైకుంఠమ నెడిపట్టణమునకు, చని = పోయి. (వైవర్ధముతోఁజేరియన్వయము.)

తా. సమస్తకల్యాణగుణములుగల శ్రీవిష్ణుమూర్తిని శరణొందితివేని నీ కీచక్రాయుధబాధతోలంగునని శివుఁడు చెప్పఁగా విని దుర్వాసుఁడు రుద్రుఁ డీబాధను దొలగించుగదా యనెడి యాశనువదలుకొని యచ్చటినుండి బయలుదేలి కార్యవైకుంఠమునకుఁ బోయెను.

తా. ఆవైకుంఠములోని భర్తమణిసౌధాగ్రంబు పై లచ్చి దాఁగ్రేవక్ మెల్లన నర్చభాషణములం గ్రీడింపఁబుణ్యుక్ హరిక్ దేవాధీశ్వరుఁ గాంచి యోవరద యోదేవేశ యోభక్తరక్షోవిద్యాపరతంత్రమానుషగదే చక్రాలజ్జ్వాలన్. 35

టీ. ఆవైకుంఠ...వైక్ - ఆవైకుంఠములోని = ఆవైకుంఠనగరమందలి, భర్త మణి సౌధ అగ్రంబువైక్ = బంగారుతోను రత్నములతోను గట్టఁబడిన

యింటి మేడవైన, లచ్చి = శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి, తాను, మెల్లన = మృదువుగా, సర్వభాషణములకే = భావగర్భితములైన మాటలతో, క్రేవకే = శ్రీవిష్ణుమూర్తి ప్రక్కన, శ్రీడింపకే = పేడుకగానుండగా, దేవాధీశ్వరుకే = బ్రహ్మరుద్రాది సమస్తదేవతలకును బ్రభువైనవానిని, పుణ్యుకే = ఆశ్రితులనుబనిత్రపఱచు వానిని, హరికే = ఆశ్రితులపాపములను హరించునట్టి శ్రీవిష్ణుమూర్తిని, కాంచి = చూచి, ఓదేశ = బ్రహ్మరుద్రాదినమస్తదేవతలకును బ్రభువైనవాడా! భక్తరక్షా విద్యాపరతంత్ర = ఆశ్రితులనురక్షించుట యనువిద్యకుఁ బరాధీనమైనవాడా! ఓ వరద = ఆశ్రితులకు వలసిన వరములనిచ్చునట్టి యోశ్రీమన్నారాయణా! చక్రావలంబులకే = చక్రాయుధమనెడి యగ్నియొక్క మంటలకు, మానుష కదే = తొలఁగింపవయ్యా.

తా. వైకుంఠమునందు రత్నములతోను బంగారముతోను గట్టబడి వెలయుచున్న యొకగృహంబును గాంచి దూర్వాసుఁ డామెడవై కెక్కిచూచెను. అందు శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి శ్రీవిష్ణుమూర్తిప్రక్కనుండి యాశ్రితరక్షణమును గూర్చి సర్వోక్తులు మాటలాడుచు సంతోషపఱచుచున్నది. ఆమాటల కలరి సకల దేవోత్తముడైన శ్రీమన్నారాయణమూర్తియు నాశ్రితులపాపములను దీర్చి వారలను పరిశుద్ధులంజేయు దీక్షతో వెలయుచున్నారు. అట్టి సమయంబును గాంచి వారియెదుట నిలిచి దూర్వాసుఁ డిట్లు మొఱపెట్టుకొనెను. ఓస్వామీ! నీవు బ్రహ్మదినకలదేవతలకును నీశ్వరుడవు. తమవల్లఁగాదని వారు విడిచినవాని నెల్ల నెఱవేర్చికాపాడువాడవు నీవే. ఆశ్రితులకష్టములను దొలఁగించి వారి కోరికల నీడేర్చుటయే నీకు సదాకార్యము. అదితప్ప నీకు వేఱకార్యము లేదు. నేను నీ పాదముల నాశ్రయించితిని. నీ చక్రాయుధమువలని బాధను దొలఁగించి నన్ను రక్షింపవయ్యా.

అవ. తనకుఁ జక్రాయుధమువలని బాధ కలిగినందులకుఁ గారణము మనవి చేసికొనుచు నిట్టి నాకష్టమును దీర్చి నన్నుఁ గాపాడ వలంబని నీవే యని

సూచింప నెంచి శ్రీవిష్ణుమూర్తి నామధేయమునకుం గల మహిమను బొగడుచున్నాడు.—

ఉ. సీమహిమార్ణవంబు మది నిక్కముగా నెఱుంగలేక సీ
ప్రేమకువచ్చుదాసులకుఁ గించుదనంబున నెగ్గు నేసితి
నామఱపుఁసహింపు మట నారకుడైన మనంబులోభవ
న్నామము చింతసేసిన ననంతసుఖస్థితి నొందకుండునే. 36

టీ. సీమహిమ అర్ణవంబును = సముద్రమువలె నపారమైన సీతభావమును, మదిఁ = మనస్సునందు, నిక్కముగాఁ = వాస్తవముగా, ఎఱుంగలేక = తెలిసికొనలేక (మఱచి), సీప్రేమకువచ్చుదాసులకుఁ = సీప్రీతిపాత్రులైన సీభక్తులకు, (అంబరీషునికి గౌరవార్థమై బహువచనము) కించుదనంబునఁ = సీచన్ద్రభావముచేత, ఎగ్గు = కీడు, చేసితిని, నామఱపుఁ = నాయజ్ఞానము వలనీనరమును, సహింపుము = ఊహింపుము (నాయపరాధమును ఊహించుట సీకుయుక్తమే. ఏలయన,) అటఁ = ప్రసిద్ధమైన నరకమునందు, నారకుడైనను = నరకబాధ ననుభవించువాడైనను, మనంబులోఁ = తనమనస్సులో, భవన్నామముఁ = సీనామధేయమును, చింతచేసినఁ = (తనకష్టములను దొలఁగించునట్టిదని) ధ్యానించినయెడల, అనంతసుఖస్థితిఁ = స్థిరమైనసుఖదశను, ఒందకుండునే = పొందకుండునా, (కప్పకపొందును.)

తా. ఓస్వామి! సీమహత్త్వమువెద్దనముద్రమువలె నపారమైనది. నేను మిక్కిలి హినుడనుగాన దాని వాస్తవమును దెలిసికొనలేక నీకత్యంతప్రయభక్తుడైన యంబరీషమహారాజును నానీచబుద్ధికిఁ దగిన ట్లవమానపఱచి యతనికిఁ గీడుచేసితిని. అట్లుచేయుటవలనఁ దప్పనాదే! నేనుదెలియకచేసినతప్పు మన్నింపవయ్యా! సాధ్యకడదని నన్నుఁ ప్రోసిపుచ్చకుమయ్యా! ఒకఁడు నరకములోఁబడి యల్లాడుచున్నను దనకష్టములు తొలంగుటకై సీనామధేయమును స్మరించెనేని వాని కాకష్టము తొలంగుటయేకాక స్థిరమైన

సాఖ్యముకూడ లభించునుగదయ్యా! నీనామధేయమునకే యింతమహత్త్వమున్నప్పుడు నీమహత్త్వమును గూర్చి చెప్పవలెనా? కాన నన్నుఁ దప్పక కాపాడవలెను.

వ. అనిపలికి పాదకమలములకు మ్రొక్కి లేవకయున్న దూర్వా
సునిం గని హరి యిట్లనియె 37

టీ. అని పలికి = ఇట్లుప్రార్థించి, పాదకమలములకుఁ తాను పూవులవలె నందములై యున్న శ్రీవిష్ణుమూర్తి పాదములకు, మ్రొక్కి = నమస్కరించి, లేవకయున్నదూర్వాకుఁ = లేవక యట్టేపడియున్న దూర్వాసుని, హరి = శ్రీవిష్ణుమూర్తి, కని = చూచి, ఇట్లనియె.

తా. దూర్వాసుఁ డిట్లు తనప్రార్థనను విన్నవించుకొనుచు శ్రీవిష్ణుమూర్తి పాదపద్మములకు సాష్టాంగముగా మ్రొక్కి తన్నుఁ గాపాడునంతనఱకు లేచుట లేదని యట్టే పడియుండెను. అంత వానింగని శ్రీవిష్ణుమూర్తి యిట్లనియె.

అవ. ఓదూర్వాసా! నారదుఁడు నానామస్తరణచేసి తనకష్టములనుండి తొలగి స్థిరమైన సుఖమునొందునని నీవుచెప్పనది సరియే. ఆశని యపరాధము నన్ను గుఱించినచే యయిగ్గుండునుగాని నాభక్తుని గుఱించినదికాదు. కాన నతనికష్టములు తొలఁగెను. నాభక్తునిగుఱించిన యపరాధమును మన్నించుట నాకు పీటవగదు. నేను భక్తులకుఁ బరతంత్రుడనేకాని వారిని మీటిపోవువాడనుగాను. ఇది వేదాశ్రమలందుఁ బ్రసిద్ధమైయుండఁగా నన్నడిగెదవేల? నీవు నాభక్తుని కపరాధముచేసితివి. అది నే నెట్లు మన్నింపను? అని నూచనయగునట్లుత్తరమిచ్చుచున్నాఁడు.—

చ. చలమునబుద్ధమెఱుంగుసాధులు నాహృదయములీల దొం
గిలికొనిపోవుచుండును రకిల్బిషభక్తిలతాచయంబుల
నిలువఁగ బట్టి కట్టదురు నేరుపుతోమదకుంభికై వడిక
వలలకుఁ జిక్కిభక్తిజవతలతలం జనుచుందుఁ దాపనా. 38

టీ. తాపనా = ఓదూర్వాసా! బుద్ధిమంతులు = గొప్పజ్ఞానముకలవారు, అగుసాధులు = అగునట్టిసత్పురుషులు, చలమునకొ = పట్టదలతో, లీలకొ = అంబరీష—3

అనాయాసముగా, నాహృదయంబును = నామనస్సును, దొంగిలికొనిపోవుచుందురు = అపహరించుకొనిపోవుచుందురు. (మఱియు) అకిల్బిష భక్తిలతాచయంబులకు - అకిల్బిష = నిష్కల్పమైన, భక్తిలతా = భక్తియనెడితీగలయొక్క, చయంబులకు = సమూహములచేత, నేరుపుతోక = సామర్థ్యముతో, మదకుంభికైవడిక = మదపుటేనుగునువలె, నిలువగఁబట్టి = నిట్టనిలువుననే, కట్టుదురు. (కాఁబట్టి) భక్తజనవత్సలత = భక్తులవైచున్నవాత్సల్యముతో, వలలకు = (భక్తులయొక్క భక్తియనెడి) వలలను, చిక్కి = తగులుకొని, చనుచుందుకు = ఉండును.

తా. బ్రహ్మవేత్తలు తమనర్హ్యద్వియములచేతను నాకే సమస్తోపచారములను జేయవలెనని మిక్కిలి పట్టుదలతో నుందురు. వారి పట్టుదలకు మెచ్చి నామనస్సు వారికి లోబడును. అంతియకాక తీగలచేత నేనుగఁగట్టునట్లు, వారు తమభక్తిచేత నామనస్సును నిట్టనిలువునఁ బట్టి కట్టివేయుదురు. వారి భక్తియనెడి వలలొక జిక్కి నామనస్సు వారికి లోబడియుండును. దానంజేసి నామనస్సు వారి యిష్టానుసారము నడుచుచుండును. నే నిట్లు భక్తికి మెచ్చి వారివై వాత్సల్యముంచి వారికి బరతంత్రుడనై యుండుట నాకన్నివిధముల గొప్పయెకాని హేయముకాదు.

ఆ. నాకు మేలు గోరు నాభక్తుఁ డగువాఁడు

భక్తజనుల కేన పరమగతియు

భక్తుఁ డెందు జనినఁ బఱతెంతు వెనువెంట

గోవువెంటఁదగులు కోడెభంగి.

33

టీ. నాభక్తుఁడగువాఁడు = నాయందు భక్తియుంచువాఁడు, నాకు మేలు గోరును = నాకే మేలుగోరుచుండును. భక్తజనులకు = నాయందు భక్తియుంచిన వారికి, ఏనుఁజేనే, పరమగతియొక్క = గొప్పజీవనోపాయము, భక్తుఁడెందు జనినకు = నాభక్తుఁ డెచ్చటఁబోయినను, వెనువెంటకు = అభక్తునివెంటబడియే, గోవువెంటకు = అవువెంటబడి, తగులుకోడెభంగి = పోవునట్టి వృషభమువలె, పఱతెంతు = పోవుదును.

తా. ఓదూర్వాసుడా ! నామనస్సు నాభక్తుల యధీనముకాన వారి కేదిహితమో యదియే నాకును హితముగాని, వారినివిడిచి నాకని యొకహితము లేదు. కాబట్టి నామేళ్లన్నియు వారేయరయుచుందురు. ఇతియకాక వారు తమజీవనార్థము నన్నుఁదెప్ప నింకొక్కని నాశ్రయింపరు. కాన నేనే వారి జీవనమునెఱవేర్చి వారిప్రీతికిఁ బాత్రుఁడనగుదును. ఇట్లు వారు నాకేమేలు కోరుచుండుటచేతను నన్నే : యాశ్రయించుటంబట్టియు నీరెండుకారణముల చేత నాకు వారు పరమప్రియులు దానంజేసి వారెచ్చటఁ బోయినను నావు మెఱిపింపావు నాఁబోతువలె వారిమెఱిపియే నేనును బోవుచుందును.

వ. అదియునుంగాక.

40

టీ అదియునుంగాక = అంతమాత్రమేకాక.

అవ. “భక్తజలకేనపరమగతి” యనుదానిని వివరించుచు, నా హేతువుచేతనే యట్టివారల నేను విడువఁజాల ననుచున్నాఁడు.

ఆ. తనువుమనువువిడిచి తనయులఁ జుట్టాల

నాల్పడిచి నంపదాలి విడిచి

నన్నకాని యన్య మెన్నఁడునెఱుంగని

వారి విడువ నెట్టి వారి నైన.

41

టీ తనువు = శరీరమును, మనువు = ప్రాణమును, విడిచి (ఇవినంసారము నకు హేతువులేకాని వేఱుకావని విమర్శించి), యిది రక్షణోపాయములని యెడి బుద్ధినిపదలి; తనయులను = కుమారులను, అనిని = భార్యను, చుట్టాలను, విడిచి, నన్ను అ కాని = నేనేతప్ప, అన్యము = మఱొకవస్తువును, ఎన్నఁడును = ఏకాలముననైనను, ఎఱుంగనివారిని = (తమజీవనోపాయములని) తెలిసికొన కయ్యయున్న నాభక్తులను, ఎట్టివారి నైనను = ఎంతతక్కువదశలోనున్నవారి నైనను, విడువను.

తా. మఱియు నాభక్తులు తమజీవనోపాయ మేదని పర్యాలించి తమదారపుత్రాదులందఱుఁ దమకు సంసారహేతువులేకాని తారణకారణముకారిని విమర్శపూర్వకముగా నిశ్చయించి, వారినందఱిను వదలి నన్ను

క్కనినే జీవనోపాయముగా భజించియున్నారు. కాన నిట్టి వాస్తవాంశ మెఱిగి నన్నే నమ్మియున్న సాధక్తు లెంతకమ్మవవారుగానున్నను నేను వదలను. అట్టివారిని ద్రోశిపుష్పట నాకు నమ్మకపుద్రోహముకాదా? కాన సాధక్తుని నవమానపఱచిన నిన్ను వాని యనుమతిలేక రక్షించితినేని సాధక్తుని నేను వదలినట్లగును. అట్టికార్యము మాకు పీలుపడదు.

క. పంచేంద్రియముల తెరువుల

పంచింది మనంబులందు వరమతులు ప్రతి

ప్రించినహింతురు నన్నును .

మంచివలె బుణ్యసతులు మరగించుక్రియన్.

42

టీ. వరమతులు = గొప్పజ్ఞానముగల భక్తులు, పంచేంద్రియముల తెరువులు = పంచేంద్రియములమార్గములను, పంచింది = మోసపుచ్చి (పంచేంద్రియములమార్గముగాఁబోయి యనుభవించవలసిన శబ్దాదుల ననుభవించక), పుణ్యసతులు = పతివ్రతలు, మంచివలె = సద్గుణపంతుడైన తమభర్తను, మరగించుక్రియన్ = తమపైననే యాశయుంచునట్లుచేయువిధమున, నన్నును, మనంబులందు, ప్రతిప్రించి పహింతురు = దృఢముగా నిలువకొనియుండురు. నన్ను దమ కఢినపఱచుకొందురని భావము.

తా. పతివ్రతలు తమసౌఖ్యమును బాటింపక తమభర్తయందు నిరవధికమైన ప్రేమయుంచి యతని శుశ్రూషచేయుచు నకనిని దమయధీనపఱచుకొనునట్లు, యుక్తాయుక్తవివేకముగల సాధక్తులు శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములనెడి విషయాంశరములజోలికీ బోక, నన్నే ప్రేమతోడ దమమనస్సున దృఢముగా ధ్యానించుచు దమవశపఱచుకొందురు.

క. సాధులహృదయము నాయది

సాధులహృదయంబు నేను జగములనెల్ల

సాధుల నేన యెఱుంగుదు .

సాధు లెఱుంగుదురు నాదుచరితము విప్రా.

43

టీ. విప్రా=ఓదూర్వానుఁడా ! నాయది = నాదైన, హృదయంబు = మనస్సు, సాధులు = సత్పురుషులు (అగుదురు). నేను, సాధులహృదయంబు = తున్నపులమనస్సు (అగుదురు). జగములనెల్లఁ = సమస్తలోకములందును, నేను, సాధులఁ ఎఱుంగుదుఁ = సాధులను దప్ప వేటొకరిని ప్రియముగా నెఱుంగను. సాధులు, నాదుచరితము = నాకథను, ఎఱుంగుదురు = ప్రియముగా నెఱుగుదురు.

తా. నాభక్తులగు సత్పురుషులు నాహృదయముప్రకారము నడుచుకొందురు. నేనును వారి యిష్టప్రకారము నడుచుకొందును. సత్పురుషులకు నాచరితముకప్ప నింకొకటి ప్రియముగాదు. నాకు వారుదప్ప నితరులుప్రియులు గారు. ఇట్లు మేమొక్కొక్కరిమనస్సుప్రకారము నడచుకొనుటచేతను, బరస్పరము ప్రియులై యుండుటచేతను నాభక్తులను గాదని వేటొక్కరికి నేను నహాయపడదు. కానీ నంబరీషునిసమ్మతిలేక నేను నిన్ను రక్షింపను.

తే. ధారుణీసురులకుఁ దపము విద్యయు రెండు

ముక్తిచేయుచుండు ముద్రముతోడ

దుర్విసీతులై నదుర్జనులకు మీకు

నివియుఁ గీడు గాక యేలయుండు.

44

టీ. ధారుణీసురులకుఁ = (మంచి) బ్రాహ్మణులకు, తపము = తపస్సు, విద్య యను = చదువును, (ఈ) రెండును, ముద్రముతోడఁ = సంతోషముతో, ముక్తి చేయుచుండుఁ = మోక్షమును గలిగించుచుండును. దుర్విసీతులై న = తలదిరుచునైనను కలవారైన, దుర్జనులకుఁ = దుర్మార్గులకు, మీకుఁ = మీవంటి వారికి, ఇవియుఁ = తపస్సు విద్య యను రెండును, కీడుగాక = దుఃఖకరములుగాక, ఏలయుండును? (తప్పక దుఃఖకరములే యగును).

తా. ఓదూర్వానుఁడా ! సన్మార్గలైన బ్రాహ్మణులు చదువుకొని తపస్సుచేసి మోక్షము పొందవచ్చుచుగాని, మీవంటి తలదిరుచునైనవా రెంత చదువుకొన్నను, దపస్సుచేసినను మఱియొక దురహంకారముగలిగి చేయరాని

కార్యములుచేసి కీడే పొందుచుందురుగాని మేలుపొందనేలేదు. కాన నీయం దున్న క్రపోవిద్యలకై యహంకారపడకుము.

క. నాతేజము సాధులలో

నాతత మైయుండువారి నలఁచుజనులకుఁ

హేతిక్రియ భీతినిచ్చును

జేతోమోదంబు చెఱచు సిద్ధము సుమ్మి.

45

టీ. నాతేజము = నాశక్తి. సాధులలోఁ = సత్పురుషులయందు, అత తమై = విస్తారమై, ఉండును. (అది) వారిఁ = సాధులకు, అలఁచుజనులకుఁ = పీడించుజనులకు, హేతిక్రియఁ = చక్రాయుధమువలె, భీతినిచ్చును = భయమును గలిగించును. చేతః మోదంబు = మనస్సంతోషమును, చెఱచును. (ఈకార్యము), సిద్ధమునుమ్మి = తప్పక కలుగును.

తా. నాభక్తులయందు నాశక్తి జెలయుచుండును. వారి కెవరైనను గేడుచేసిరేని యాశక్తి చక్రాయుధమువలె మండుచు నాసాధు విరోధులను వెంబడించి బాధించును. దానంజేసి యావిరోధులు సంతోష ముఁడిగి భయపడుచుందురు. ఇది తప్పదు.

క. అదె పో బ్రాహ్మణ నీకును

సదయుండు నాభాగసుతుండు జనవినుతగుణా

స్వదుః డిచ్చు నభయ మాతని

మది సంతసపఱిచి వేడుమా శరణంబున్.

46

టీ. బ్రాహ్మణ = నేనే గొప్పబ్రాహ్మణుడన్నగర్వముగల యో దూర్వానుఁడా! సదయుండు = దయగలవాఁడు, జన...అస్వదుఃడు = జనవినుత = జనులచేఁ గొనియాడఁబడిన, గుణా అస్వదుఃడు = గుణములు గలవాఁడు (అగు), నాభాగసుతుండు = నాభాగునికుమారుండు (అంబరీషుండు), నీకును = నీ యంతటిసాక్షాద్విరోధికిని, అభయ మిచ్చును = భయములేకుండఁ జేయును. అదె = అదిగో నున్నాఁడు, పో = పోయి. మదిఁ = (అతని) మనస్సును,

సంతసపటిచి=సంతోషపడునట్లు చేసి, అతనిని = అనుంబరీషుని, శరణంబు = రక్షకునిగా, వేడుమా = ప్రార్థింపుమా.

తా. ఓమూర్వాసుడా! యీ యాభిజాత్యాహంకారము పదలుమా అదిగోనంబరీషుడు నున్నాడు. అతడు నీవలె నహంకారికాంక్షునద్గుణవంతుడు, మిక్కిలి దయాళువు. అతడే నిన్ను గాపాడవలెను. కాన నతని పాదములపై బడుము. అతని కవకారముచేసి మరల నతని నే నెట్లువేడుదునని యెంచకుము. నీవు శరణు జొచ్చితివేని యతఁ డాయవకారమును బాటించక నీ భయముఁ దీర్చి రక్షించును. కాన నతనిపాదములపైబడి యతనిని సంతోషపటిచి వేడుకొనుము.

మ. అని శ్రీవల్లభుఁ డానతిచ్చినమహో ద్యచ్ఛక్తిలావణీ ,
జనితాయాసు డునిర్వికాసుఁడుదితక్వాసుండు దుర్వాసుఁడ
ల్లననేతెంచి సుభక్తిఁ గాంచె గరుణాలావణ్య వేషు నివో
షు నయోదారమనీషు మంజుమితభాషున్నంబరీషు న్నైవక్.

టీ. అని=ఇట్లు, శ్రీవల్లభుఁడు = లక్ష్మీదేవికి భర్తయైన శ్రీవిష్ణుమూర్తిఁ
ఆనతిచ్చిన = ఆజ్ఞాపింపఁగా, మహత్...అయానుఁడు-మహత్ ఉద్యత్ =
మిక్కిలివిజృంభించుచున్న, చక్ర = చక్రాయుధముయొక్క, కీలా = మంటల
యొక్క, ఆవళి = సమూహముచేత, జనిత = కలిగింపఁబడిన, అయానుఁడు =
శ్రమముకలవాఁడు (కనుకనే), నిర్వికాసుఁడు = కళతగ్గినవాఁడు, ఉదితక్వా
సుండు = నిట్టూర్పువిడుచుచున్నవాఁడును, (అగు) దుర్వాసుఁడు, అల్లన =
తిన్నఁగా, ఏతెంచి=విష్ణుమూర్తి సన్నిధానమునుండివచ్చి, నివోషక్ = అహం
కారాదిదోషములు లేనివానిని, కరుణా లావణ్య వేషక్ = దయచేతరమణియ
మైనయాకారముకలవానిని, నయ ఉదార మనీషక్ = న్యాయముచేతగంభీర
మైన బుద్ధికలవానిని, మంజు మిత భాషక్ = ఇంపుగాను మితముగాను మాట
లాడువానిని, అంబరీషక్, వెనక్ = శిశువుగా, సుభక్తిక్ = చక్కని
భక్తితో, కాంచెన్.

తా. ఇట్లు లక్ష్మీదేవి పురుషాకారముచేత శ్రీవిష్ణుమూర్తి చక్కని యుపాయమును దెల్పెను. అదివిని దూర్వానుఁడు, చక్రాయుధము మండుచుఁ బైపడి తన్నుఁ బఱచుబాధలను తాళలేక ముఖముకళతగ్గి పెద్దనిట్టూర్పు పుచ్చుచు, విరోధిని శరణొందవలసివచ్చెఁగదా యని సిగ్గుచేఁ దిన్నగాఁ బోయి, మిగులభక్తితో సంబరీషుని దర్శనముచేసికొనెను. అంబరీషుఁడు మిక్కిలి దయాళువు. అతని యాకాశముననే యాదయ స్పష్టపడుచుండును. అతని బుద్ధి మిగుల గంభీరమైనది; న్యాయమార్గము దప్పదు. అతనివాక్కు మృదువైనది. మితమైనది. ఇన్నిగుణములున్నను రవంలేనియు నహంకారపడఁడు.

వ. కని దుగ్గితుండై మహీపల్లభుపాదంబులు వట్టి విడువకున్న నానరేంద్రచంద్రుండు చరణస్పర్శనంబునకు నోడుచుఁ గరుణారసభరితహృదయుం డై హరిచక్రంబు హృదయంబున నిట్లని స్తుతియించె.

48

టీ. కని = చూచి. దుగ్గితుండై = దుగ్గిచడినవాడై, మహీపల్లభుపాదంబులు పట్టి = అంబరీషుచూహారాజుపాదంబులుపట్టుకొని, విడువకున్న = విడిచి లేవకుండగా, ఆరాజచంద్రుఁడు = రాజోత్తముడైన యా యంబరీషుఁడు, చరణస్పర్శనంబునకు = (బ్రహ్మజుఁడు) తన పాదములుతాఁకుటకు, ఓడుచు = భయపడుచు, కరుణారసభరితహృదయుండై = దయారసముచే నిండినమనస్సు కలవాడై, హరిచక్రంబు = విష్ణుమూర్తిచక్రాయుధమును, హృదయంబున = తనమనస్సుననే, ఇట్లని = వ్రేఁకెప్పఁబోవురీతిగా, స్తుతియించె = పొగడెను.

తా. ఇట్టిసద్గుణకాలియగు సంబరీషునిఁగాంచి దూర్వానుఁడు దుగ్గిము తాళలేక యతనిపాదమువ్రేలడి లేవకుండెను. అంత సంబరీషుచూహారాజు

బ్రాహ్మణఁ డిట్లు తనపాదములవైబడుట తనకు మిక్కిలి యపచారమని యెంచి భయపడి తోడనే యాతనిపై మిక్కిలి దయాభావై యతని బాధ తొలఁగుటకై శ్రీచక్రాయధము నిట్లు పొగడఁదొడఁగెను.

సీ. నీవ పావకుండవు నీవ సూర్యుండవు
 నీవ చంద్రుండవు నీవ జలము
 నీవ నేలయు నింగి నీవ సమీరంబు
 నీవ మాత్రేంద్రియనికరములును
 నీవ ధర్మంబును నీవ సత్యంబును
 నీవ యజ్ఞంబును నీవ ఫలము
 నీవ లోకేశులు నీవ సర్వాత్మపు
 నీవ కాలంబును నీవ జగము

తే. నీవ బహుయజ్ఞభోజివి నీవ నిత్య
 మూలతేజంబు నీకు నే మ్రొక్కువాఁడ
 నీరజాతుండు చాలమన్నించునట్టి
 శస్త్రముఖ్యము కావవే చాలు మునిని.

49

●టీ. నీరజాతుండు = తామరపూవులవంటి కన్నులుగల శ్రీవిష్ణుమూర్తి, చాలక = మిక్కిలి, మన్నించునట్టి = ప్రేమించునట్టి, శస్త్రముఖ్యము = ఆయుధములలో శ్రేష్ఠమైన యాచక్రమా ! నీవు ఆ = నీవే, పావకుండవు = అగ్నివి. (నీయంతర్యామియు నగ్నయంతర్యామియు శ్రీవిష్ణుమూర్తి యొక్కఁడే కాన నిన్నుఁ బావకుండఁడుట.) ఉట్టే ప్రేమి యభేదములన్నియుఁ దెలియునది. నీవ, సూర్యుండవు, నీవ చంద్రుండవు, నీవ జలము. నీవ, నేలయు = భూమియు, నీవ, నింగి = ఆకాశము, నీవ, సమీరము = వాయువు, నీవ, మాత్రేంద్రియనికరములును-మాత్రా = (ప్రపంచభూతములకును గారణమై న) పంచతన్మా

త్రలును, ఇంద్రియనికరములును = పగునొకం డింద్రియములను, నీవ, ధర్మంబును = ధర్మమును . నిర్వహించువాడవును, నీవ, సత్త్వంబును = సత్త్వమును. రక్షించువాడవు, నీవ, యజ్ఞంబును = యాగములను నెఱపేర్చువాడవు, నీవ, ఫలము = (ఆయజ్ఞములకు) ఫలముల నిచ్చువాడవు, నీవ, లోకశ్రులు = లోకపాలకస్వరూపుడవు, నీవ, సర్వాత్మవు = అందఱకును సంతరాత్మవు, నీవ, కాలంబు = కాలస్వరూపుడవు, నీవ, జగము = సమస్తలోక స్వరూపుడవు, నీవ, బహుయజ్ఞభోజివి = అన్నియజ్ఞముల ఫలములను ననుభవించువాడవు, నీవ, నిత్యమూలతేజంబు = సదాకారణమైయున్న పరమాత్మ పౌరుషము (జగత్సంహారసంకల్పము), నీకు, శేను, మ్రొక్కువాడను = నమస్కరించెదను. మునిని = దూర్వాసమహర్షిని. కావవే = రక్షింపవయ్యా ! చాలును = ఇంతవఱకు బాధించినది చాలును.

తా ఓ చక్రరాజా! నీవు సూర్యాది సకలతేజోరూపుడవు. పృథివీ జలవాయ్వాకాశరూపుడవు. కాన పంచభూతస్వరూపుడవు. అంతయు కాక వానికిఁ గారణమైనతత్త్వత్రలును నీవే. సమస్తేంద్రియములను నీవే. యజ్ఞములను నిర్వహించువాడవు నీవే. యజ్ఞారాధ్యండువును నీవే. యజ్ఞములుచేసి యనుభవించవలసిన ఫలములను నీవే. లోకములను కాలములను లోకేశులును నీవే. పరమాత్మవు నీవే. పరపురుషుని జగత్సంహారశక్తియు నీవే. ఇంతటివాడవై యుండి యీశరణాగతుడైన దూర్వాసుని రక్షించి యీధర్మము కట్టుకొనవయ్యా. ఇతియకాక, నీవు శ్రీవిష్ణుమూర్తికిఁ బ్రియుడవు. ఆమనయిష్టము నెఱపేర్చువాడవు. మావంటిధక్తుల కేది ప్రియమో యదియో యాయనకుఁ బ్రియము. నీకును నదేగదా ప్రియము! కాన నాకుఁ బ్రియమై తన్మూలమున శ్రీవిష్ణుమూర్తికిని ప్రియమైన యీ బ్రాహ్మణరక్షణమును కేయవయ్యా! ఇంక నీతని బాధించకుమయ్యా! స్థూలపృథివియొక్క నూత్నైవభ్య పృథివీతత్త్వత్ర యనఁబడును. ఇట్లే జలతత్త్వత్ర తేజస్తత్త్వత్ర వాయుతత్త్వత్ర ఆకాశతత్త్వత్ర యని యైదుతత్త్వత్రలు కల్గవని, వేదాంతము

లందుఁ బ్రసిద్ధము. త్వక్కు, చతుస్సు, శ్రోత్రము, జిహ్వ, ఘ్రాణము. అని యైదు జ్ఞానేంద్రియములు. వాక్కు, పాణి, పాదము, పాయువు, మాత్రద్వారముని యైదు కర్తేంద్రియములు. మన స్పర్శియింద్రియముల కును బ్రధానముకాఁగాఁ బదునొకం డింద్రియములు.

మ. హరిచే నీవు విస్పష్టమై చనఁగ మున్నా లించి నీధారణ
ధరణిన్వ్రాటనిక్కమంచుమునుపే దై త్యేంద్రమధ్యంబు
లో, శిరము ల్పాదములుక భుజాయుగళముల్ ఛేదిల్లనం
గంబులు, న్నొరలుం బ్రాణసమీరముల్ గదలునీయుద్ధంబు
లం జక్రమా! 50

టీ. చక్రమా! నీయుద్ధంబులక = నిన్నాయుధముగాఁ జేసికొని విష్ణు మూర్తి రాక్షసులతోఁజేయు యుద్ధములందు, హరిచేత = శ్రీవిష్ణుమూర్తి చేత, నీవు విస్పష్టమై = ప్రయోగింపఁబడి చనఁగ = (శత్రువులపై) పోవు నపుడు, మున్ను = పూర్వమే, జలించి = (రాక్షసులు సీరాకసు) ని. (తాము) ధరణిక = భువిపై, వ్రాలుట = పడుట, నిక్కము = నిజము, అంచుక = అని తలఁచుచు, మునుపే = నీవు వారితైఱడక పూర్వమే, దై త్యేంద్ర మధ్యంబు లోక = రాక్షససేనలో, శిరముల్ = తలలు, పాదములు = కాళ్లు, భుజాయుగముల్ = రెండుభుజములు, ఛేదిల్లక = తునిగిపడఁగా, అంగంబుల్ = శరీరములు, ఒరలుక = దిగువఁబడును. ప్రాణసమీరముల్ = ప్రాణవాయువులు, కదలును = వెడలిపోవును.

తా. ఓచక్రరాజా! విష్ణుమూర్తి రాక్షసులతో యుద్ధము చేయు నపుడు నిన్ను వారితైఱ బ్రయోగించును. రాక్షసులును, నీశక్తిని బూర్వము నుండియే బాగుగాఁ జెలిసినవారు. కాన నీవు వచ్చుచున్నాడవని విన్న తోడనే నీచేదాము చచ్చుట నిశ్చయమని యెంచి భయోతిశయముచేదనుసర్వావయవములును ఓటిగి చేహము క్రిందఁబడిపోఁగాఁ, దమకుఁదామే ప్రాణములు వదలిపోవునట్లుండురు.

ఆ. కలంగి నిద్రపోవఁ గలలోనవచ్చిన
 నిన్నుఁజూచి దీర్ఘ నిద్ర వోదు
 రసురవరులు శయ్యలందున్న సతులు ప్ర
 భాతమందులేచి పలవరింప.

51

టీ. అసురవరులు = గొప్పరాక్షసులు, నిద్రవోవఁ = నిద్రించునపుడు) కలలోనఁ = స్వప్నమునందు, నిన్నుఁజూచి = నిన్నుఁజూచినట్లు కలఁగని కలఁగి = భయపడి, శయ్యలందుఁ = (తమ) పడుకలలోనే, ఉన్న సతులు =, పరుండియున్న తమభార్యలు, ప్రభాతమందుఁ = వేకువ, లేచి = మేల్కొని, పలవరింపఁ = విడువనట్లు, దీర్ఘ నిద్రవోదురు = చత్తురు.

తా. ఓచక్రరాజా! శత్రువులైన రాక్షసులు రాత్రి నిద్రపోవు నపుడు నిన్నుఁ గలలోఁ గాంచిరేని తోడనే యడలిచత్తురు. వారిభార్యలు వారితోడనే పరుండియున్నచు నాసంగతి తెలియక యుదయముదాఁక నిద్ర పోయి వేకువలేచి, తమభర్తలపాటుచుజూచి మిక్కిలి దుఃఖముతో నేడ్వ నారంభింతురు.

ఉ. చీకటి వాపుచుకొ వెలుగు నేయుచు సజ్జనకోటి నెల్ల స
 శ్రీకులఁ జేయునీరుచులు చెల్వగ ధర్మసమేతలై నినుక
 వామననిట్టెడట్టెడని వర్ణన నేయ విధాతనేరఁ డ
 స్తోము నీమహామహిమదోష నివారి పరాపరాద్యమే

టీ. నీరుచులు = నీకాంతులు, ధర్మసమేతలై = ధర్మములతోఁగూడినవై సకలధర్మములకు నిర్వహించునని కాన ధర్మముతోఁ గూడినవనుట) చీకటి = అజ్ఞానాంధకారము, వాపుచుకొ = పోగొట్టుచు, వెలుగు = చక్కని జ్ఞానమును, చేయుచుకొ = కలిగించుచు (సూర్యకాంతి మొదలగునని చీకటిని పోగొట్టి వెలుతురు నిచ్చునట్లు, నీకాంతులు భక్తుల యజ్ఞానమునెడి చీకటిని పోగొట్టి జ్ఞానమునెడివెలుతురును గలుగఁజేయుచున్నదని భావము.) సజ్జన కోటి నెల్ల = సత్పురుషునమూహమునంతను, చెల్వగకొ = బాగుగా, సశ్రీ కులకొ = సత్కీర్తి కలవారిని (గా); సంపదకలవారినిగా, చేయుకొ. విధాత =

బ్రహ్మచేవుడుగూడ, నిన్ను, ఇట్టిడు=ఇట్టిగుణాదులు కలవాడు, అట్టిడు= అంతటిగుణాదులు కలవాడు, అని, వాకున్ = మాటలచే, వర్ణన సేయనేరడు = చెప్పలేడు. (కాబట్టి) సీమహామహిమ = సీగొప్ప ప్రభావము. ఆస్తోకము = ఆపరిమితమైనది. దోషనివారి = ఆశ్రితుల తప్పులను బోగొట్టు నది. పరాపరాధ్యమే = లోకములోని యత్కృష్టవస్తువులకును నపకృష్టవస్తువులకును మూలకారణమైనది.

తా. ఓపక్రరాజా! సీక్వాలు సకలధర్మములను బాలించునవిగానఁ దమ్ము ధ్యానించెడినత్పురుషుల యజ్ఞానమును బోగొట్టి సుజ్ఞానములనిచ్చి సత్కీర్తిని గలిగించును. మఱియు వారికి విశేషముగా నిహపరసంపదలఁ గలిగించును. సీప్రభావము ప్రపంచములోవిసర్వవిధ పదార్థములకును గారణమైనది. మఱియు నది సీయశ్రితులపాపములను హరించి సర్వోత్కృష్టమైనది. కానబ్రహ్మచేవుడుగూడ నిన్ను నింతవాడంతవాడని కొలదిఁగాఁ జెప్పలేడు.

ఆ. కమలలోచనుండు ఖలులశిక్షింపంగఁ

బాలుసేయ సీవు పాలుపడితి

వైననింకఁజాలు నాపన్నుఁ డైయున్న

తపసిఁగావు మీవు ధర్మవృత్తి.

53

టీ. కమలలోచనుండు = తామరపూవులవంటి కన్నులుగల శ్రీవిష్ణు మూర్తి, ఖలులక్ = దుర్మార్గులను, శిక్షింపంగఁ = దండించుటకు; పాలుచేయఁ = ఆజ్ఞాసింపగా, సీవు, పాలుపడితివి = పూనుకొంటివి, ఐనను = ఖలుల శిక్షింపఁబూనుకొన్నను, ఇంకఁ = ఇంకమీదట (ఈమార్వాసుని శిక్షించుట.) చాలును. (ఏలయన) ఆపన్నుడై = ఆపదచెందినవాడై, ఉన్నతపసిఁ = ఉన్నట్టి యీఋషిని, ధర్మవృత్తిఁ = శరణాగతరక్షకునెడి ధర్మమునాచరించువాడవగుటచేత, ఈవు = సీవు, కావుము = రక్షింపుము.

తా. ఓపక్రరాజా! శ్రీవిష్ణుమూర్తి దుర్మార్గులను శిక్షించునట్లు సీకాజ్ఞాసింపగా సీవందులకుఁ బూనికొనియున్నాడవు. కాని యీబ్రహ్మజుండు

ముండు తెలియక దుర్మార్గముచేసినను నిపు డాపదలో మునిగియున్నాఁడు. నీవన్న నో శరణాగతులను రక్షించువాడవు. కాన గృతిలేని యాబ్రహ్మణుని రక్షింపవయ్యా.

వ. అని వినుతించి కేలుఁడమ్మిదోయి నొసటఁ బొసఁగించి యిట్లనియె. 54

టీ. అని, వినుతించి=స్తోత్రముచేసి, కేలు తమ్మిదోయి=తామరపూల పంటి తన చెండుచేతులను, నొసట=నొలయిండు, పొసఁగించి = చక్కఁగఁ జేర్చి, ఇట్లు, అనియె.

తా. అంబరీషఁ డిట్లు స్తోత్రముచేసి మరల నమస్కరించుచు జక్రయుధముతో నిట్లు వీడ్పించుకొనుచున్నాఁడు.

ఆ. ఏ నమస్కరితు నింద్ర శాస్త్రధూమ

కేతువునకు ధర్మకేతువునకు

విమలరూపమునకు విశ్వగోపమునకు

జక్రమునకు గుప్త శక్రమునకు. 55

టీ. ఇంద్ర... కేతువునకు=ఇంద్ర శాస్త్రవ = ఇంద్రునికి, 'కేతువు' లైనరాక్షసులకు, ధూమకేతువునకు=ధూమకేతువ నెడి నక్షత్రమువలె బాధను గలిగించుదానికి, ధర్మకేతువునకు=ధర్మమర్యాదను స్థాపించుదానికి, విమలరూపమునకు= నిర్మలమైన (ప్రకాశించెడి) యాకారము కలదానికి, విశ్వగోపమునకు= లోకములను రక్షించుదానికి, గుప్తశక్రమునకు= ఇంద్రుని రక్షించినదానికి, చక్రమునకు=చక్రయుధమునకు, ఏను = సేను, నమస్కరింతును.

తా. ఓచక్రరాజా! నీవు జ్వలించుచున్న యాకారముతోవచ్చి సకల రాక్షసులనుసంహరించి, ఇంద్రుని రక్షించి, సకలధర్మములను దురుతము మర్యాదలందు నిలిపి సకలలోకములను రక్షించినమహాత్ముడవు. నీమహాత్వము వర్ణించ నాకు సాధ్యపడదు. కాన నమస్కారముమాత్రము చేసెదను.

వ. అని మఱియు నిట్లనియె.

55

టీ. అని = ఇట్లు విన్నవించి, మఱియున్ = ఇంకను, ఇట్లనియె.

ఆ. విహితధర్మమందు విహరింతు నేనియు

నష్టమైన ద్రవ్యమిత్తు నేని

ధరణిసురుడు మాకు దైవతం బగు నేని

విప్రునకు శుభంబు వెలయుగాక.

57

టీ. విహితధర్మమందున్ = శాస్త్రమందు విధించియున్నధర్మమందు (వర్ణాశ్రమాచారములందు), విహరింతు నేనియున్ = అనాయాసముగా నున్న యెడలను, ఇష్టమైన = యాచకులకుఁ బ్రియమైన, ద్రవ్యము = ధనమును, ఇత్తు నేని = ఇచ్చియున్నయెడలను, (ఇష్టము = యాగము, ఐశు = చేసియున్నను, ద్రవ్యమిత్తు నేని = దానము చేసి యున్నను, అనికొందఱుచు చెప్పుదురు.) ధరణి సురుడు = బ్రహ్మజుడు. మాకు దైవతంబు = దేవుడుగా, అగు నేని, విప్రునకున్ = దూర్వాసునికి. శుభంబు = మేలు, వెలయుగాక = కలుగసి.

తా. ఇట్లుబరిఘాడు సుదర్శనునిప్రార్థించి, ఇంకఁ దనకుకృతముచేత నైనను దూర్వాసుని రక్షింపఁబెంచి మరలనిట్లనియె. నేను వర్ణాశ్రమాచారములను జక్కగా ననుష్ఠించియున్నయెడలను, శ్రాతస్తార్తకర్తములను బాగుగా నాచరించియున్నయెడలను, బ్రహ్మజుడే దైవమని నమ్మియున్నయెడలను నాపుణ్యమంకటిచేతను నీదూర్వాసుడు మరక్షితుం డై యుండుగాక.

క. అఖిలగుణాశ్రయం డగువారి

సుఖయై నాకొలుపువలన జొక్కెడి నేనిక

నిఖిలాత్మమయం డగుటకు

సుఖమందుగాక భూమియరు డివ్వేళన్.

58

టీ. అఖిలగుణాశ్రయండు = సకలకల్యాణగుణములను గలవాడు, అగువారి = అగునట్టివిష్ణుమూర్తి, నాకొలుపువలన = నానీవపల్ల, సుఖయై = సంతుష్టుడై, చొక్కెడి నేనిక = మైముఱచియున్నయెడల, నిఖిల ఆత్మమయండు అగుటకున్ = శ్రీవిష్ణుమూర్తి సకలవస్తువులకు నంతరాత్మయై

యందుటకు (అశకులముగా, ఇక్వేళక్ = నేడు, భూమిసురుడు = దూర్వాసుడు, సుఖమందుక్ = గాక = సౌఖ్యపడనీ.

తా. సకలకల్యాణగుణపరిపూర్ణుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు నా చేసిడిసేవకై మిగులసంతోషించి నావై సధికప్రేమ సుంచాయండెనేని యిప్పుటి యీదూర్వాసునిబాధను దాను సర్వాంశరాత్నయగుటచే జక్కగా నెఱింగినవాడు గాని, నావైనిప్రేమను నీఱుపిపైనుంచి నాకై యాతనిఁ గాపాడుంగాక.

వ. అని యివ్వధంబునం బొగడుపుడమితేనివలన, మన్నించి తపసికి దాహంబు నొందింపక రక్కసులగొంగచక్రంబు తిరిగి చనియె. అత దుర్వాసుండు శాంతింబొంది మెల్లనిమాటల నారాజుం దీవించి యుట్లనియె. 59

టీ. అని = చెప్పి, ఇవ్వధంబునక్ = ఈ ప్రకారముగా, పొగడు = స్తోత్రముచేయనట్టి, పుడమితేనివలనక్ = అంబరీషమహారాజు నిమిత్తమై, మన్నించి = (ఆబ్రహ్మణుని) క్షమించి, తపసికి = దూర్వాసునికి, దాహంబు = తాపమును, ఒందింపక = కలిగింపక, రక్కసులగొంగచక్రంబు = రాక్షసవిరోధిమైన శ్రీవిష్ణుమూర్తిచక్రాయుధము, తిరిగి చనియెక్ = మరలిపోయెను. అంకక్ = షివుట, దుర్వాసుండు, శాంతింబొంది = నెమ్మదినొంది, మెల్లనిమాటలక్ = మృదువైనట్లతో, ఆరాజుక్ = ఆయంబరీషుని, దీవించి = అశీర్వదించి, ఇట్లనియె.

తా. అని యంబరీషుడు స్తోత్రముచేయగా జక్రరా జందులకుమెచ్చి దూర్వాసునిఁ దసింపక తిరిగి శ్రీవిష్ణుమూర్తిసన్నిధానంబునకుం జనియె. అంత దూర్వాసుండు నెమ్మదిచెంది యంబరీషు నాశీర్వదించి, యతనితో నిట్లు పలుకఁ దొడఁగెను.

మ. సరనాథోత్తమ మేలుచేసితికదా నాతప్పు మన్నించి శ్రీ హరిపాదాబ్జములంతమట్టుఁ గొలుతేయాశ్చర్యమానెన్నుచో

నరుడండ్రే నినుబోటి సాధులకుఁ దానై యిచ్చుటల్ గాచుటల్
సొరిదిక్ నై జగుణంబులై సరస వచ్చుంగాదె మిత్రాకృతిన్.

టీ. సరసాభ = ఉత్తమరాజశ్రేష్ఠుఁడా (అంబరీషుఁడా!) నాతప్ప = నాయపచారమును, మన్నించి = ఊమించి, మేలు = ప్రాణరక్షణమనెడి మేలును, చేసితికదా = చేసితివికదా, శ్రీహరిపాద అబ్జములు = శ్రీవిష్ణుమూర్తియొక్క తామరపూవులవంటి పాదములను, ఇంతమట్టు = ఇంతబాగుగా, కొలుతె = కొలిచి యున్నాడవా! ఆశ్చర్యమాను = నాకార్యమాశ్చర్యముగా నున్నది. ఎన్నుచోక్ = బాగుగ నాలాచింపగా (నిన్ను), నరుడండ్రే = మనుష్య మాత్రుఁడని చెప్పుదురా! నినుబోటిసాధులకుఁ = నీవంటి సత్పురుషులకు, ఇచ్చుటల్ = సుకృతమునైన నిచ్చుటలును, కాచుటల్ = ప్రాణములను రక్షించు టలును, తానై = స్వయముగనే, (మీరపేక్షింపకుయే) సొరిదిక్ = క్రమముగా, నైజగుణంబులై = స్వాభావికగుణములై, మిత్రాకృతిక్ = స్నేహితులవలె, సరసక్ = దగ్గఱ, వచ్చుక్ గాదె = తప్పకవచ్చును.

తా. ఓ అంబరీషమహారాజా! శ్రీవిష్ణుమూర్తిపాదములకు నీవెంతో నేవచేసి యున్నాడవు. దానంజేసి కదా యంతకాలింగిరిగి నాతప్పలను మన్నించి నాప్రాణములను రక్షించువాడవైతివి. కాన నీవిష్ణుభక్తి యత్యాశ్చర్యమైనది. నిన్ను సామాన్యమనుజుఁడని కలంపరాదు. మఱియు మీవంటి మహాత్ములు కమ సుకృతములనైన నిచ్చి యాశీతులను గాపాడుదురు. అట్టి గుణములను వారై యపేక్షింపకున్నను నవి తామె వారియెడలజేరి వారి స్వభావములతో కలిసి మిత్రులవలె వారియొద్ద మెలగుచుండును.
ఛందోవిషయము.—

‘నరుడండ్రే నినుబోటి సాధులకుఁదానై యిచ్చుటల్ గాచుటల్.’

ఈపాదమునందలి యతి యఖండయతి యనఁబడును. సంధిచే అచ్చు తోఁగూడిన హల్లునకును, సంధిచే గాక యచ్చుతోఁగూడిన హల్లునకును యతి మైత్రియొండెనేని యది యఖండయతి యనఁబడును. ఈయతినగుఱింపి చేములవాడ భీమకవి తన కవిజనాశ్రయమందు లక్ష్యలక్షణరూపముగావొక పద్యము వ్రాసియున్నాడు.

అంబరీష—4

“మానుగవిశ్రమాక్షరసమంచితమై స్వర మూదినం దదీ
యానుగుణాక్షరంబు గొనియైనను జెప్పంగనొప్పు నీక్రియఁ
భానుసహస్రభాసివృషభాధిపుఁ డన్నటు లర్థయుక్తమై
పూనినచోనఖండవళి పొల్పును నాదికవి ప్రణీతమై.”

ఇంతియగాక దీనికిలక్ష్యముగా భాస్కరరామాయణమునుండి యొక
పద్యమునుగూడ నుదాహరించియున్నాఁడు.

“అన్నపుతండ్రియట్లు వినువంటియ కాదటమీదరాజవే
మన్నఁ గొఱంతలేదు మణిమండన ముఖ్యములైన కానుకల్.”

కూచిమంచి తిమ్మకవి యీయతి కవిశ్రయప్రయోగ సిద్ధము కాదనెను
గాని “ముకుళీకృతహస్తం, డనునై యెనుండదేవుఁ డతిశయకరుణఁ.”
(భార. ఆను. 374-ప.) ఇత్యాది ప్రయోగములు భారతముననే కన్పడు
చున్నవి. కొందఱు ర్వాచీనులు తిమ్మకవియభిప్రాయము ననుసరించి యాపాత
ములను దిద్దిరి. అది యంతగా సమంజసము కాదని నామతము. వీరివాదమును
జూడ నీయతి ప్రాచీనాంగీకృత మనియు, నర్వాచీనకలిపయానంగీకృతమనియుఁ
దోచెడిది.

వ. అదియునుంగాక.

61

టీ. అదియునుంగాక = ఆయంశముమాత్రమే గాక.

మ. ఒకమాటెవ్వనిపేరు కర్ణములలో నొయ్యారమై సోకినఁ
సకలాఘంబులు పల్లటిల్లి తొలంగుఁ సంభ్రాంతితోనట్టిస
త్సుకరుఁ మంగళతీర్థపాదు హరి విష్ణుం దేవదేవేశుఁ దా
రకలంకసితిఁ గొల్చుభక్తులకు లేదడ్డంబు రాజాగ్రజీ. 62

టీ. రాజ అగ్రజీ = రాజశ్రేష్ఠుఁడగు నోయంబరీషుఁడా! ఎవ్వనిపేరు =
వివిష్ణుమూర్తినామధేయమును, కర్ణములలోఁ = (జనుల) చెవులలో, ఒయ్య
రమై = క్రీడాపాపమై, ఒకమాటు = ఒకతూటి, సోకినఁ = తగిలినను, సకల
అఘంబులు = పాపములెల్లను, పల్లటిల్లి = నశించి, తొలంగుఁ = పోవును. అట్టిసత్
సుకరుఁ = అటువంటివనిత్రుని, మంచివారికినులభుని, మంగళతీర్థపాదుఁ =

శుభమైన గంగానదీతీర్థము పాదమునఁ బుట్టినవానిని, హరిక్ = ఆశ్రితుల పాపములను హరించెడివానిని, దేవదేవతాశుక్ = సకలదేవతలకునుబుట్టులైన బ్రహ్మరుద్రులకును బ్రభువైనవానిని, విష్ణుక్ = శ్రీవిష్ణుమూర్తిని, తారు = తామ్రే, అకలంకస్థితిక్ = నిష్కాపట్యముతో, సుభ్రాంతిత్ = సంతోషముతో, కొల్చుభక్తులకుక్ = సేవచేసెడి భక్తజనులకు, అద్దంబులేదు = ఏకార్యమును నిర్విఘ్నముగా జరుగును.

తా. ఓయంబరీషఁడా! శ్రీవిష్ణుమూర్తి నామధేయము సుశ్రద్ధగా విన్నంతనే జనుల పాపమంతయుఁ దొలఁగుచుండ, మిక్కిలి భక్తిశ్రద్ధలతో విన్నవారిని గూర్చి చెప్పనేల? నామధేయముమాట యటుండనీ. ఆయనయే తనయాశ్రితులపాపములను దొలఁగించువాఁడు. ఇంతటిపవిత్రుఁడు కావుననే యాతనిపాదములనుండి పవిత్రమై శుభకరమైన గంగానది యుద్భవించెడిది. ఇతఁడు దేవాదిదేవతలగుబ్రహ్మరుద్రులకుఁగూడ నీశ్వరుఁడు. ఇట్టివిష్ణుమూర్తి సత్పురుషులకే మలభుండుగాని యన్యులకుఁ గాదు. ఇతనిని నిష్కపటులై ప్రేమతోఁ బూజించువారే సత్పురుషులు, ఆట్టివారి కేకార్యములు నాతని దయవల్లనే నిర్విఘ్నముగ నెఱవేఱుచుండును.

మత్త. తప్పలొగొని చక్రపావక దాహముంబెడఁబాసి తా
నొప్పునొప్పుభవద్దయారస మోసరేశ్వరప్రాణముల్
నెప్పుముస్తునువోయి కమ్మఱ జేరెధన్యుడనైతి నీ
కెప్పుడుక్ శుభ మేను గోరెద నింకఁ బోయెద భూవరా.

టీ. ఓసరేశ్వర = ఓ యంబరీష ముఖరాజా! ఏమిచెప్పఁగలను. (నీవు నాకుఁజేసిన యుపకారమును గుఱించియుని శేషము.) తప్ప = నాయుపచారము, లొగొని = తీమించి, చక్ర పావక దాహముక్ = చక్రాయుధావృణలవలని తాపమును, పెడఁబాసితి = పొగొట్టితివి. ఔక్ = నిజము, (నా) ప్రాణముల్, ముస్తును = మొట్టమొదటనే, పోయి = శరీరమువదలిపోయి, కమ్మఱక్ = మరల, చేరెను = నాశరీరములోవచ్చి చేరెను. (కాన) ధన్యుడను = కృతార్థుడను, ఐతిని = (కాఁబట్టి) నీదయారసము = అందఱకునుభోగ్యమైననీదయ, ఒప్పును ఒప్పును =

మిక్కిలి బాగుగానున్నది. భూవరా = ఓరాజా! ఇంకఁ = ఇంకమీద,
ఎప్పుడుఁ = సర్వకాలములందును, ఏను, నీకు, శుభంబు = మేలునే, కోరెదను.
పోయెదను = స్వర్గమునకుఁ బోయెదను.

తా. ఓయంబరీషమహారాజా! నీవు నాకప్పు మన్నించి యాచక్ర
సంతాపమునుండి నాకు బాధలేకుండఁ జేసితివి. ఇప్పుడుగదా నాకుఁ బోయిన
ప్రాణములు తిరిగివచ్చినట్లైనవి. ఇట్లు నాకార్యము నెఱవేర్చిన నీదయ నే
నేమని పొగడుదును. నీదయ సర్వోత్కృష్టమైనది. ఇశ నేను నీకప్పుడైనను
మేలే చేయుచుందును. నేనింక స్వర్గమునకుఁ బోయివచ్చెదను.

క. అనిన విని రాజముఖ్యుఁడు

మునివల్ల భుపాదములకు మ్రొక్కి కడున్

న్నన నేసి యిష్టభోజన

మనువుగఁ బెట్టింపఁ దృప్తుఁ డయ్యె నతండున్.

64

టీ. అనిఁ = దూర్వాసుఁ డిట్లు చెప్పఁగా, విని, రాజముఖ్యుఁడు =
అంబరీషుఁడు, మునివల్ల భుపాదములకుఁ = ఋషిశ్రేష్ఠుఁడైనదూర్వాసుని
పాదములకు, మ్రొక్కి = నమస్కరించి, కడుఁ = మిక్కిలి, మన్నన చేసి = గౌర
వించి, ఇష్టభోజనము = ఇంపైన యాహారమును, అనువుగఁ = అనుకూలముగా,
పెట్టింపఁ, అతండుఁ = దూర్వాసుఁడును, తృప్తుఁడయ్యెను = తనివినొందిన
వాడయ్యెను.

తా. దూర్వాసుఁ డిట్లుచెప్పఁగా విని యంబరీషుఁ డతనిపాదములపైఁ
బడి మ్రొక్కి గౌరవముతోఁ బిలుచుకొనిపోయి మృష్టాన్నమును జక్కఁగా
బెట్టింపెను. అది భుజించి దూర్వాసుఁడు తనివినొందెను.

వ. మఱియు నమ్మునీంద్రుం డి ట్లనియె.

65

టీ. మఱియు = ఇంకను, అమ్మునీంద్రుండు = ఆదూర్వాసుఁడు, ఇట్లు
నియెఁ = అంబరీషునితో నిట్లు చెప్పెను.

శా. కంటిన్నేటికి నిన్ను నీవచనముల్ కర్ణద్వయింబ్రీతిగా

వింటిన్నన్నముఁగొంటినీగృహమున నేడ్చున్ ఫలంబందెనే

మంటింబోయెద నీచరిత్రమమరుల్ మర్త్యుల్ సుఖాసీనులై
మింటా మేదిని సన్నుతింపఁగలరీమిఁద న్నరేంద్రగ్రణి.

టీ. నరేంద్ర అగ్రణి = ఓరాజాధిరాజా! (అంబరీషా), నేటికి = నేడు, నిన్ను = కంటి = దర్శనము చేసికొంటిని. నీవచనముల్ = నీమాటలు, కర్ణద్వయి = రెండుచెవులతోను, ప్రీతిగా, వింటి. నీగృహమున = నీయింటి యందు, అన్నమును, కొంటి = భుజించితిని, వేడ్క = సంతోషముతో, ఫలము = ప్రాణరక్షణమునెడి ఫలము, అందె = నన్ను బొందెను. (నాకుఁ గలిగెను.) నేను, మంటి = బ్రదికితిని, పోయెదన్. నీచరిత్రము = నీకథను, అమరుల్ = దేవతలు, మింటా = వైలోకములందును, మర్త్యుల్ = మరుష్యులూ మేదిని = భూలోకమందును, సుఖాసీనులై = సుఖముగాఁ గూర్చున్నవారై, ఈమిఁదన్ = ఇకనైన, సన్నుతింపఁగలరు = పొగడఁగలరు.

తా. ఓయంబరీషుడా! నేడు నాకన్నలార నిన్ను దర్శనముచేసి కొంటిని. నీవాకర్మరత్నములను నేడు నాచెవులారవింటిని. నీయింట నేడు తనివితీర భుజించితిని. నాప్రాణములు నాకుఁదక్కి. మిగుల సంతోషమైనది. నాకార్యములు నెఱవేఱెను. నే నూర్ధ్వలోకమునకుఁ బోవలెను. నాకు నెలవొసంగుము. మనయిటువురకు జరిగినయీచరిత్రమును నిఁకమిఁదటదేవ లోకమునందు దేవతలను భూలోకమునందు మరుజులను నెఱ్ఱుదిగాఁ గూర్చుండి పొగడుచుందురు.

వ. అనిచెప్పి దూర్వాసుం డంబరీషుని దీవించి కీర్తించిమింటితె
రువున బ్రహ్మలోకంబునకుఁ జరియె. మునీశ్వరుండుమగుడం
జనువేళకు నొకసంవత్సరంబునిండి వ్రతంబుపరిపూర్ణంబైన.

టీ. అనిచెప్పి = ఇట్లుచెప్పి, దూర్వాసుండు, అంబరీషుని, దీవించి = ఆశీర్వాదించి, కీర్తించి = పొగడి, మింటితెరువున్ = ఆకాశమార్గముగా, బ్రహ్మ లోకంబునకున్ = బ్రహ్మయింటికి నత్యలోకమునకు, చరియెన్ = పోయెను. మునీశ్వరుండు = దూర్వాసుండు, మగుడన్ = తిరిగి (రెండవతూరి), చతువేళ

కుక్షి = (అంబరీషునిటికి) వచ్చునప్పటికి, ఒక్కసంవత్సరంబు = ఒక్కయేడు, నిండి = పూర్ణమై, ప్రతంబు = అంబరీషుని ద్వాదశీ వ్రతము, పరిపూర్ణంచైనా = ముగిసియుండఁగా.

తా. అని దూర్వాసుఁ డంబరీషుని దీవించి పొగడి యాకాశమార్గముగా బ్రహ్మలోకమునకుఁ బోయెను. ఇచ్చట దూర్వాసుఁడు రెండవతూరి యంబరీషునిటికి వచ్చునప్పటి కొకసంవత్సరకాలముపట్టినది. అప్పటికే యంబరీషుఁడు ద్వాదశీ వ్రతపూర్తియైనై యుండఁగదా.

ఆ. అపనిసురుఁడు గుడువ నతిపవిత్రం వైన

వంటకంబు భూమివరుఁడు కుడిచెఁ

దపసియొగ్గు మాన్పుఁ దానెంతవాఁడను

హరికృపామహాత్మ్య మనుచుండలఁచి.

68

టీ. అపనిసురుఁడు = దూర్వాసుఁడు, కుడువ = భుజించఁగా, అతిపవిత్రంబు = మిక్కిలి పరిశుద్ధము, ఐనవంటకంబు = అయినట్టియన్నమును, భూమివరుఁడు = అంబరీషమహారాజు, కుడిచెఁ = భుజించెను. తపసియొగ్గు = దూర్వాసునికవ్వమును, మాన్పు = తీర్చుటకు, హరి కృపామహాత్మ్యము = శ్రీవిష్ణుమూర్తి యనుగ్రహప్రభావమే, (కారణము) అనుచుండలఁచి = హరితిగా నెంచి, తాను (అంబరీషుఁడు), ఎంతవాఁడు = ఏమాత్రము శక్తిలేనివాఁడు, అశక్త = అనిచెప్పెను.

తా. దూర్వాసుఁడు భుజించి శేషించియున్న యన్నము నంబరీషుఁడుమిగులఁ బవిత్రమనియించి భుజించెను. మఱియు దూర్వాసునియిడుమలు తానుదీర్చలేదనియుఁ బరమకృపాభువైన శ్రీకృష్ణమూర్తిమహాత్మ్యమేవాని దీర్చెననియు నెంచుచుండెను.

వ. మఱియును.

69

టీ. మఱియును = ఇంకను.

క. హరిగొల్పుచంపు వారికిఁ

బరమేష్ఠిపదంబు మొదలు పరభోగంబుల్

నరకసముం బనుతలఁపున

ధరణీ రాజ్యంబుతోడి తగులము మానెన్.

70

టీ. హరిక్ = శ్రీ విష్ణుమూర్తిని, కొల్పించుండువారికిఁ = భక్తితో నేన చేయుచుండువారికి, పరమేష్ఠిపదంబు మొదలు = బ్రహ్మపదవి మొదలుగాఁగల, పరభోగంబుల్ = గొప్పసౌఖ్యస్థానములును, నరకసముంబులు = నరకము వంటివి, అనుతలఁపునఁ = ఆనెడివివేకముతో, ధరణీ...తగులము = భూలోక రాజ్యముతోఁ దనకున్న సంబంధమును, మానెన్ = వదలెను.

తా. మఱియు సాధారణజనులు బ్రహ్మపదవి మొదలగువానిని గొప్ప సౌఖ్యకరములైన స్థానములనుగాఁ దలఁతురు గాని, విష్ణుభక్తుల కవి నరకము వలె దుఃఖకరములనియెంచి, యంబరీషుఁడు రాజ్యసంబంధమును వదలి పెట్టెను.

వ. ఇట్లు విరక్తుండై.

71

టీ. విరక్తుండై = వైరాగ్యము గలవాడై.

ఆ. తనకుసదృశులైన తనయులరావించి

ధరణిధరము వారిఁ దాల్చుబంచి

కాననంబుసొచ్చెఁ గామాదివిజయుఁడై

నరవిభుండు హరిసనాథుఁ డగుచు.

72

టీ. నరవిభుండు = అంబరీషుఁడు, హరిసనాథుఁడు = విష్ణువుతో కూడుకొన్నవాడై, కామ ఆది విజయుఁడై = కామ శ్రోధాదులైన యశి వద్వర్లమును జయించినవాడై, తనకుసదృశులైన = తనవంటి బలపరాక్ర మాదులు కలవారైన, తనయులన్ = కుమారులను, రావించి = నిలిపించి, వారిని = కుమారులను, ధరణిధరము = రాజ్యభారమును, తాల్చెన్ = ధరించునట్లు, పంచి = అర్పించి; (తాను) కాననంబు = అరణ్యమును, చొచ్చెన్ = ప్రవేశించెను.

తా. అంబరీషుడు విష్ణువుతోడుగాఁ గలవాడై యరిషడ్వర్గములను జయించి విరక్తుడాయెను గానఁ, దనపుత్రులకు రాజ్య ముప్పగించి తా నరణ్య మునకుఁ బోయెను.

ఆవ. ఈచరిత్రము చదువుటవలని ఫలమును జెప్పచున్నాడు.—

క. ఈయంబరీషచరితముఁ

దీయంబువ నిన్నఁ జదువ ధీసుపన్నుం

డై యుండును భోగపరుం

డై యుండును నరుడు పుణ్యుడై యుండు నృపా. 73

టీ. నృపాఃఽఽఽ యశోజిత్తహరాజా! నరుడు=మనుష్యుడు, ఈ అంబరీషచరితముఁ, తియ్యంబునకొ = ఇష్టముతో, నిన్నను=వినినను, చదువకొ = తానై చదివినను, ధీసుపన్నుండై = పరిపూర్ణ బుద్ధిమంతుడై, ఉండును = అగును. భోగపరుండై = మోక్షసౌఖ్యమే ప్రధానముగాఁ గలవాడై, ఉండును=అగును. పుణ్యుడై=పుణ్యముకలవాడై, ఉండుకొ=అగును.

తా. మనుష్యులలో నేజాతివాడయ్యెను నీయంబరీషచరితమును జదివె నేని దీనిమహత్త్వముచే నతనికి సద్బుద్ధి యతిశయించును. మోక్షసౌఖ్యము నపేక్షించును. తపసుకూలముగఁ బుణ్యము సంపాదించును. అని శుకబ్రహ్మని యశోజిత్తహరాజుతో జెప్పెను

అంబరీషోపాఖ్యానము సంపూర్ణము.

చెన్నపురి: పావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి
'పావిళ్ల' ప్రెస్సున ముద్రితము.—1952.

	ప్రతి 1-కి యు. అ.	
భద్రగిరిశతకము, పేర భట్టాయకవి	...	0 2
భద్రాద్రి రామశతకము, పావులూరి మల్లన	...	0 3
డిటా (వేదాంతము) పరశురామ నరసింహదాసు	...	0 4
భాస్కరశతకము, టీకాతాత్పర్యసహితము, భాస్కరకవి	...	0 8
మదనగోపాలశతకము, పంకాయలపాటి వేంకటకవి	...	0 2
మహిళామనోహరశతకము, రేమెల రామదాసకవి	...	0 2
మహిమసురమర్దనికతకము	...	0 2
మాధవశతకము, అల్లంరాజు రంగశాయికవి	0 2
మానసబోధశతకము, సటిక, పానకాలరాయకవి	...	0 4
మాతృకతకము, అప్పాపు మొదలారి	...	0 2
మారుతిశతకము, కొటికలపూడి కోదండరామకవి	...	0 2
ముకుందశతకము, దూపాటి తిరుమలాచార్యులు	...	0 2
ముకుందరాఘవశతకము, బాలూరి లక్ష్మణకవి	...	0 4
యాదగిరిచంద్రశతకము, తిరువాయిపాటి వేంకటకవి	...	0 2
రఘురాజశతకము, అల్లంరాజు రంగశాయికవి	...	0 2
రఘువీరశతకము, (పిండిమిట్ట రఘువీరశతకము)	...	0 3
రఘులిలకశతకము, దిట్టకవి రామచంద్రకవి	...	0 2
రంగశాయిశతకము	...	0 4
రంగేశతకము, శ్రీ వేంకటరామ నృసింహాచార్యస్వామి	...	0 2
రమణీమనోహరశతకము, గంగాధరకవి	...	0 2
రమాధీశ్వరశతకము	...	0 2
రామచంద్రశతకము, యేటుకూరి సీతారామయ్య	...	0 4
రామతారక శతకము	...	0 4
రాజగోపాలశతకము	...	0 4
రాజశేఖరశతకము, నత్తవోలు సోమసుందరకవి	...	0 2
రామలింగేశతకము, అడిదము సూరకవి	...	0 4

క్రమ 1-2 ద్వ. ఆ.

రామ ప్రభుశతకము, ప్రయాగ కామేశ్వరకవి	...	0	2
రామరాఘవశతకము, పల్లి పార్వతీశకవి	...	0	2
రామరాఘవశతకము, తోట వేంకటనరసింహకవి	...	0	2
రుక్మిణీపతిశతకము, దిట్టకవి రామయోగివిరచితము	...	0	2
రేఫాలరాజలింగశతకము, కొనుట్టాజా వేంకటశివుడు	...	0	4
లక్ష్మీశతకము, పరవస్తు మునిసాథకవి	...	0	2
లావణ్యశతకము, పోలిపెద్ది వేంకటరాయకవి	...	0	4
వసుదేవసందనశతకము, వెల్లాల రంగయ్యకవి	...	0	2
విశ్వచాళశతకము, అమలాపురము సవ్యాసీకవి	...	0	4
వీరసారాయణశతకము, రావూరి సంజీవకవి	...	0	2
వేంకటేశశతకము, తాళ్లపాక పెదలిరుమలాచార్యవిరచితం	...	0	4
వేంకటేశ్వరశతకము, శ్రీ తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులు	...	0	4
వేమనశతకము, సజీక	...	0	4
శరభాంకలింగశతకము	...	0	3
సర్వమంగళాశతకము, సత్యవోలు సోమసుందరకవి	...	0	2
సింహాద్రి సారసింహశతకము	...	0	6
శివముకుందశతకము, దూపాటి లిరుమలాచార్యులు	...	0	2
శివశతకము, పూర్వకవికృతము	...	0	2
వృషాధిపశతకము, పాలకుటికి సోమసాథకవి	...	0	2
భక్తిరసశతకసంపుటము I, 20 శతకములు	...	3	0
II "	...	3	0
III "	...	3	0
నీలిశతకసంపుటము I "	...	3	0

ఇంతో ఇవిగాక అనేక సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములు, నాగరికగ్రంథములు
అరవగ్రంథములు, ఇంగ్లీషుగ్రంథములు మావద్ద దొరకును.

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

భాద్రపద 1372

292, ఎస్. బ్లూక్, చెన్నపురి. 1

